

ธัญญาทิพย์

T.1-3

คู่มือครู

ชั้นประถมศึกษา

มนุษยสัมพันธ์ & การเลือกคู่ครอง

สัญญาทิพย์

คู่มือครูชั้นอนุชนT.1-3

มนุษย์สัมพันธ์และการเลือกคู่ครอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 การเข้าส่วนเป็นสิ่งที่ดี	3
2 การร่วมงานกับผู้นำคริสตจักร	7
3 ทุกคนมีส่วน	11
4 ภายใต้อาณาเดียวกัน	15
5 ไม่มีที่ไหนเปรียบเหมือนบ้านเรา	19
6 ความสัมพันธ์ที่เจริญเติบโต	22
7 การอยู่ในโลก แต่ไม่ใช่ของโลก	25
8 ความรับผิดชอบในโลก	29
9 แบบอย่างในการนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยว	33
10 ความรักคืออะไร	38
11 การเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ชีวิตสมรส	42
12 ทำไมจึงต้องแต่งงาน	46

จัดทำโดย

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่ภาคอีสานในประเทศไทย (สัญญาทิพย์)

195 ซ.อุดมสุข 37 ถ.สุขุมวิท 103 บางจาก พระโขนง กรุงเทพฯ ๑ 10260

(ตู้ ป.ณ.2 อุดมสุข กรุงเทพฯ ๑ 10261)

มือถือ 082-447-2056

คำนำ

บทที่ 1-8 มีความสำคัญต่อท่าน ต่อนักเรียนของท่านและต่อคริสตจักร เป็นบทเรียนที่จะช่วยให้เขาารู้ว่า พระคัมภีร์ได้สอนอะไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ขอเขาต่อพระเยซู คริสตจักร ครอบครัว และสังคม
หวังว่าบทเรียนเหล่านี้จะช่วยนักเรียนของท่านรู้จักที่จะวางตัวต่อผู้คนที่อยู่รอบข้าง เพื่อเขาจะเป็นพระพรใน คริสตจักร ในบ้าน และในสังคม

ส่วนที่ 9-12 เป็นบทที่ว่า ด้วยเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศและการมีคู่ครอง วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ในขณะที่วัยนี้ก็มีความกดดันต่างๆ ที่ประดังเข้ามาในหลายๆด้าน เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศก็อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ไม่สำคัญ โดยเฉพาะคำถามและความสงสัยต่างๆ ที่เขามีอยู่ เราปรารถนาที่จะเห็นบทเรียนเหล่านี้เป็นกุญแจไขปัญหาหรือข้อข้องใจให้แก่วัยรุ่นเหล่านี้ตามแนวพระคัมภีร์

ก่อนที่ท่านจะสอนในบทที่ 9-12 ท่านอาจต้องพูดคุยกับศิษยาภิบาลของท่านว่า คริสตจักรมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับกิจกรรมหนุ่มสาว กิจกรรมใดที่เหมาะสมสำหรับการนัดเที่ยวด้วยกัน และคริสตจักรมีคำแนะนำหรือ คำปรึกษาก่อนการแต่งงาน หรือไม่อย่างไร

บทที่ 1 การเข้าส่วนเป็นสิ่งที่ดี

เป้าหมายบทเรียน เพื่อหนุนใจนักเรียนนำหลักของความสามัคคีธรรมในหมู่คริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 2:42-47 4:32,34

ข้อท่องจำ เขาทั้งหลายได้ชะมັกเขม้นฟังคำสอนของจำพวกอัครทูตและร่วมสามัคคีธรรมทั้งชะมັกเขม้นในการหักขนมปังและการอธิฐาน (กิจการ 2:42)

โครงเรื่อง กฎเกณฑ์ในความสัมพันธ์

1. ทุกคนมีส่วนร่วม
2. แบ่งปันซึ่งกันและกัน
3. สร้างมิตรสัมพันธ์

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม 1

แจกกระดาษและดินสอแก่นักเรียน และให้นักเรียนพับกระดาษเป็น 2 ตอนตามแนวยาวทางด้านซ้ายมือ ให้นักเรียนจดสิ่งที่เขาชอบทำ 8 อย่างเช่น เย็บจักร เล่นบาสเก็ตบอล วิ่งออกกำลังกาย ส่วนขวามือก็ให้จดสิ่งที่นักเรียนไม่ชอบทำ 8 อย่างเช่น การบ้าน ทำความสะอาด ล้างจาน เสร็จแล้วให้นักเรียนตรวจดูและกาเครื่องหมายไว้สำหรับรายการด้านขวามือที่เขาไม่ชอบทำแต่จะรู้สึกชอบมากขึ้นถ้ามีใครที่จะช่วยกันทำ และด้านซ้ายมือที่นักเรียนชอบทำก็ให้กาเครื่องหมายไว้สำหรับรายการที่ต้องมีผู้อื่นร่วมด้วย ให้นักเรียนแบ่งปันข้อคิดของเขากับชั้นเรียนสำหรับสิ่งที่เขาชอบทำร่วมกับผู้อื่น และสิ่งที่เขาไม่ชอบทำคนเดียว

ความยินดีที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร เป็นของเราทุกคน เรามีบทบาทในพระกานพระคริสต์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถซื้อด้วยเงินทอง หรือการทำดี เราได้รับเมื่อเราเกิดใหม่เท่านั้น

แต่ในสังคมโลกไม่เป็นเช่นนั้น หลายครั้งที่เราถูกทอดทิ้ง และความรู้สึกนี้ก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าชื่นชมยินดีเลย ในบทเรียนสัปดาห์นี้ จะชี้ให้เห็นถึง คริสเตียนในยุคแรก ที่ได้พยายามให้ทุกคนมีส่วนร่วมในความสามัคคีธรรมของเขา นี่เป็นเหตุให้คนทั้งหลายมีความชื่นชมยินดี ซึ่งส่วนหนึ่งก็มาจากการที่ตนเองรู้สึกว่าได้เข้าไปมีส่วนร่วมและไม่ถูกทอดทิ้ง

ศึกษาพระคัมภีร์

คริสเตียนในยุคแรกมีความสามัคคีธรรมกันในด้านพระพรฝ่ายวัตถุและจิตวิญญาณ ถึงแม้ว่าจะเป็นคริสตจักรที่เพิ่งเริ่มต้น พวกเขาได้พบเคล็ดลับในความสามัคคีธรรมนี้ (กิจการ 2:44-47) และพวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าก็มองดูด้วยความงุนงงสนเท่ห์ และกลัวในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียน (กิจการ 2:43) หลักการอันนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง เราสามารถนำมาใช้ให้เกิดผลเช่นเดียวกับคริสเตียนยุคแรก

กฎเกณฑ์ในความสัมพันธ์มีดังต่อไปนี้

1. ทุกคนมีส่วนร่วม (กิจการ 2:44)

(ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:44)

บรรดาผู้ที่เชื่อถือนั้นก็อยู่พร้อมกัน.....(กิจการ 2:44) จากข้อพระคัมภีร์นี้เราจะเห็นว่าคริสเตียนมีส่วนร่วมในความสามัคคีธรรม ไม่มีสักคนที่ถูกทอดทิ้งและพระเจ้าไม่ประสงค์ให้เราเป็นเช่นนั้น เพราะเราทั้งหลายได้ถูกนับเข้าเป็นกายพระองค์ (โรม 8:15) ดังนั้นเราทั้งหลายจึงเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวใหม่พระเจ้า หนุนสาวคริส

เตียนบางคนอาจไม่รู้ลึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ในขณะที่บางคนมั่นใจที่เขาเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียนหรือในการประชุมหนุ่มสาวอะไรที่ทำให้เป็นเช่นนั้น คำตอบก็คือการยอมรับพระเจ้าทรงยอมรับเราทุกคนเข้าไปในครอบครัวของพระองค์ เมื่อเราต้อนรับพระเยซูคริสต์ ในทำนองเดียวกันเราควรที่จะยอมรับซึ่งกันและกัน

2. แบ่งปันซึ่งกันและกัน

(กิจการ 2:42,44,45, 4:32,34)

(ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:42,44,45)

คำว่า สามัคคีธรรมนั้นหมายถึง การแบ่งปันด้วยกัน ไม่เฉพาะแต่พระพรด้านจิตวิญญาณเท่านั้นแต่รวมไปถึงวัตถุสิ่งของด้วย

คริสตจักรยุคแรกแบ่งปันทุกสิ่งด้วยกัน

(กิจการ 2:44) เขามีความสุขอยู่กับการอธิษฐานร่วมกัน และการหักขนมปัง การหักขนมปังนั้นไม่ได้มีความหมายเพียงเพื่อจะรับประทานอาหารด้วยกัน แต่ยังหมายถึงการถือรักษาพิธีมหาสนิท ซึ่งเล็งถึงการวายพระชนม์และการเสด็จกลับมาของพระองค์ และด้วยความรู้สึกที่ว่าพระองค์ใกล้เสด็จกลับมาแล้ว กอปรกับการอุทิศตัวของผู้นับถือจึงทำให้เราทุ่มเทชีวิตและอศัยเลี้ยงตัวเองจากของกลางนั้น คนที่ทีมากก็สละเพื่อคนมีน้อย (กิจการ 4:32) แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาที่มีปัญหาติดตามมา (กิจการ 5:1-11) อัครสาวกยอมหนักได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความรักของคริสเตียนใน 1 ยอห์น 3:117 และเป็นความเห็นของ อ.เปาโล ต่อสิ่งที่คริสตจักรฟิลิปปีถวายแต่ท่าน (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี

4:18,19) อ.เปาโลชมเชยผู้ที่ถวายตัวและช่วยเหลือท่าน (โรม 16:1-3 กิจการ 18:2,3)

3.สร้างมิตรสัมพันธ์ (กิจการ 2:46-47)

เขาได้ร่วมใจเข้าไปในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้านของเขา รับประทานอาหารร่วมกันด้วยความชื่นชมยินดีและใจกว้างขวางทุกวันเรื่อยไป (กิจการ 2:46)

ไม่เฉพาะแต่ที่พวกเขามีความสุขร่วมกันในพระวิหาร แต่ยังแสวงหาที่จะร่วมสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันด้วย เช่นการรับประทานอาหารด้วยกันตามบ้านและพระเจ้าก็เป็นแขกผู้มีเกียรติในท่ามกลางพวกเขา เนื่องด้วยพวกเขามีการหักขนมปังในการร่วมสังสรรค์

มิตรสัมพันธ์ก็เริ่มงอกเงยขึ้น เมื่อเขาเหล่านั้นจริงใจและเปิดใจออกที่จะแบ่งปันกัน รับประทานอาหารและสนทนากันด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยความยินดี

มิตรสัมพันธ์เป็นผลมาจากการห่วงใยซึ่งกันและกัน พระเยซูพูดถึงสาวกของพระองค์แบบเพื่อน (โยฮัน 15:15) พระองค์ชอบในมิตรสัมพันธ์ของมารธาและมารีย์ (ลูกา 10:38-42) เธอไม่เพียงแต่เป็นสาวกเท่านั้นแต่ยังเป็นเพื่อนที่แท้จริงด้วย

คริสตจักรไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ที่ผู้คนมาเพียงทำกิจกรรมทางศาสนาเท่านั้น พระเจ้าต้องการให้คริสตจักรเป็นสถานที่อบอุ่น ที่ซึ่งมิตรภาพสามารถก่อร่างสร้างตัวขึ้น

ยังมีหลักคริสเตียนสัมพันธ์อีกแบบหนึ่งคือการประกาศ บัจจุบันทั้งหมดที่ได้กล่าวไว้ในบทเรียนนี้เป็นวิธีการที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชน คือคนที่ยังไม่เชื่อจะเห็นชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ในคริสตจักร เขาจะเห็นมิตรสัมพันธ์และทำที่ที่ห่วงใยที่คริสเตียนได้แสดงออกแล้วเกิดความประทับใจ กิจการ 2:47 ได้กล่าวไว้ว่าคริสเตียนยุคแรกเป็นที่พอใจของทุกคน และผลที่ตามมาคือ พระเจ้าได้ทรงโปรดคนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอดมาเข้ากับพวกคริสเตียน การประกาศในยุคแรกจึงไม่ใช่แบบเฉยๆ ในลักษณะทำที่ที่ว่า “ถ้าเขาชอบในสิ่งที่พบเห็นก็ให้เขาเข้ามาเอา คริสเตียนยุคแรกไม่เคยหยุดยั้งในการเข้าถึงผู้คน” ทุกวันในวิหารและตามบ้านคริสเตียน ไม่หยุดที่จะสอนและเทศน์เรื่องพระเยซูคริสต์ (กิจการ 5:42)

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

การรักษาไว้ซึ่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างหมู่คริสเตียนในโบสถ์ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่าย เพราะว่าทุกคนจะต้องลงทุนลงแรงจึงจะเห็นผล มีวิธีการอะไรบ้างที่เราสามารถจะหนุนใจให้เกิดความสามัคคีธรรมในหมู่คริสเตียนในทุกวันนี้ เรามีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหนในการกระตุ้น หรือขัดขวาง ในความสามัคคีธรรมนี้ กิริยาท่าทางและคำพูดของเราจะเป็นเครื่องหมายว่าเราเป็นผู้สนับสนุนหรือทำลายในความสามัคคีธรรมนี้

บางที่ท่านอาจจะยังไม่ได้ก้าวเข้ามามีส่วน
ในความสามัคคีธรรมอันนี้ จุดแรก คือท่านต้องมี
ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับองค์พระเยซูคริสต์ทุกขอ

พระองค์ให้เข้ามาในจิตใจและเป็นพระเจ้าเหนือ
ชีวิตของท่าน แล้วท่านจะเป็นส่วนหนึ่งของพระ
กายของพระคริสต์ (จบบทเรียนโดยคำอธิฐาน)

บทที่ 2 การร่วมงานกับผู้นำคริสตจักร

เป้าหมายบทเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รู้วิธีที่จะร่วมงานกับผู้นำคริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 16:16, กาลาเทีย 6:6, เอเฟซัส 6:18-20, 1 เธสะโลนิกา 2:3-4, 5:12-13, ฮีบรู 13:7,17 , ฟิลิปปี 3:17,4:9

ข้อท่องจำ ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงหัวหน้าของท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาทะของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาคุณผลปลายทางที่เกิดแก่เขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา (ฮีบรู 13:7)

โครงเรื่อง	1.ยอมรับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่2.มีหน้าที่รับผิดชอบ3.เรียนแบบจากผู้นำ

เข้าสู่บทเรียน

คำง่ายๆ ที่ทำทนายคริสเตียน “จงรักเพื่อนบ้าน” เราจะทำอย่างไรกับคำสั่งของพระเยซู เน้นอนเราไม่ควรเพียงฟังผ่านหูเท่านั้น แต่เราจะเข้าไปมีบทบาทและรับผิดชอบอย่างจริงจังได้อย่างไร

ศึกษาพระคัมภีร์

1.ยอมรับผู้อยู่ในตำแหน่งหน้าที่

(1 เธสะโลนิกา 2:3-4, 5:12)

น้อยคนที่จะรู้ว่าการเป็นผู้นำเป็นอย่างไร นอกเสียจากเราเคยเป็นผู้นำมาก่อน การเป็นผู้นำไม่ใช่สิ่งที่ย่าง่ายเลย

กิจกรรม 1

เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าการปรักปรำที่ไม่ยุติธรรมนั้นเลวร้ายเพียงใด ให้เลือกนักเรียนสักคนเล่นบทของ อ.เปาโล ขณะที่ท่านเทศนาให้กับคนที่ยังไม่เชื่อในกลางสภาอาเรโอปากัส โดยให้เขาอ่าน กิจการ 17:22-31 และให้นักเรียนอีกหลายคนเล่นบทของศัตรูของ อ.เปาโล ที่ร้องตะโกนใส่ร้าย อ.เปาโลอย่างไม่มีมูลความจริง ส่วนนักเรียนที่เหลือทั้งหมดให้เล่นบทของคนที่ยังไม่เชื่อและพยายามที่จะฟังคำเทศนาของ อ.เปาโล หลังละครจบลง ให้ถามนักเรียนที่ฟังว่าเขาสามารถจดจำข้อเทศนาของ อ.เปาโลได้มากน้อยแค่ไหน

ชีวิตของ อ.เปาโล ได้สำแดงให้เห็นอย่างชัดเจน บางครั้งมีคนไม่เห็นด้วยและถูกโจมตีใส่ร้ายป้ายสี ครั้งหนึ่ง อ.เปาโลและติลาสตุกุโบยตีและจำไว้ในคุกเนื่องจากการประกาศของท่าน (กิจการ 16:19-24) แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หยุดยั้งท่าน ยังมีการต่อต้านก็ยังมี ความกล้าประกาศ ทั้งสองไม่กลัวต่อคำกล่าวหาที่ไม่มีมูลความจริงและไม่ยอมอ่อนข้อในพระกิตติคุณ แท้จริง อ.เปาโลไม่รอช้าในการแก้ข้อกล่าวหา “เพราะว่าคำเตือนสติของเรามีได้เกิดมาจากความผิด หรือการโสโครก หรืออุบายใดๆ แต่พระเจ้าทรงเห็นที่จะมอบข่าวประเสริฐไว้กับเรา เราจึงไปประกาศ ไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจมนุษย์ แต่ให้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ผู้ทรงชั้นสุดจิตใจเรา” (1 เธสะโลนิกา 2:3-4) ผู้วิจารณ์ อ.เปาโล ไม่ได้ตั้งรากฐานบนความเป็นจริง เช่นเดียวกับผู้ที่ชอบวิจารณ์ศิษยาภิบาลมัคนายกและครูผู้สอน พระเยซูเตือนว่าผู้ชอบธรรมจะถูกคนเกลียดชังเหตุเพราะพระนามของพระองค์ (มัทธิว 10:22) อ.เปาโลซึ่งเป็นผู้นำก็ได้สอนให้คริสเตียนยอมรับนับถือผู้นำคริสตจักร

ความรับผิดชอบของผู้นำคริสตจักรคืออะไร? เราต้องให้เกียรติและยกย่องผู้นำเพราะพระเจ้าได้กำหนดไว้ให้เรา พระคำของพระเจ้าให้เหตุผลไว้ดังนี้: (1 เธสะโลนิกา 5:12) (1.) ผู้นำทำงานอยู่ในหมู่พวกเรา (2.) ผู้นำปกครองเหนือเรา (3.) ผู้นำตักเตือนเรา พระเจ้าได้วางผู้นำไว้ในคริสตจักรเพื่อดูแลเรา ท่าทีของเราที่มีต่อผู้นำควรเป็นเหมือนอย่างของสเทพานัส ผู้ได้ถวายตัวในการปรนนิบัติธรรมมิกชน (1 โครินธ์ 16:15) อ.เปาโลซาบซึ่งในงานปรนนิบัติรับใช้ของสเทพานัส

2. มีหน้าที่รับผิดชอบ

(1 โครินธ์ 16:16, กาลาเทีย 6:6, เอเฟซัส 6:18-20, 1 เธสะโลนิกา 5:13, ฮีบรู 13:17)

บางครั้งคำว่านับถือและให้เกียรติดูเหมือนจะกำกวม อย่างไรแปลว่านับถือ? อย่างไรแปลว่าให้เกียรติ? การนับถือและการให้เกียรติเป็นท่าทีที่จะแสดงออกโดยการกระทำ พระคัมภีร์ตอนนี้ชี้ให้เราเห็นถึงการปฏิบัติต่อผู้นำคริสตจักร (ให้นักเรียนสักคนอ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:13)

คำสั่งที่ให้เรานับถือผู้นำสามารถอธิบายได้ด้วยการแสดงความรักของเราต่อผู้นำ เหตุผลก็คือว่า ผู้นำเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าในการขยายอาณาจักรของพระองค์

การให้เกียรติต่อผู้นำได้อธิบายไว้ในฮีบรู 13:17 (ให้นักเรียนสักคนอ่าน ฮีบรู 13:17) เราต้องไม่ให้ผู้นำลำบากใจ วิธีที่ดีที่สุดคือใน 1 โครินธ์ 16:16 “ข้าพเจ้าขอให้คนทั้งหลายอยู่ใต้บังคับคนเช่นนั้น และคนทั้งปวงที่จะช่วยทำการด้วยกันนั้น”

กิจกรรมที่ 2

สิ่งที่เราสามารถช่วยผู้นำคริสตจักร เช่น การจัดสถานที่ก่อนการนมัสการและหลังการนมัสการ ช่วยในการวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่กล่าวมานี้ และให้เขาคิดวิธีอื่นที่จะสามารถช่วยผู้นำคริสตจักรซึ่งไม่ได้กล่าวมาในที่นี้ด้วย

ความสามารถของผู้นำแต่ละคนต่างกัน แต่ผู้นำของเราจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นถ้าเราร่วมมือกันทำงาน พระคำของพระเจ้าใน กาลาเทีย 6:6 สอนให้เราตอนแทนผู้นำที่ทำงานอยู่ท่ามกลางพวกเรา

เหนือสิ่งอื่นใดเราต้องอธิษฐานเพื่อผู้นำด้วย (เอเฟซัส 6:18-20) และเราต้องอธิษฐานเพื่อในเรื่องเจาะจง แต่คำถามอยู่ที่ว่าเรารู้จักผู้นำของเราดีพอที่จะอธิษฐานเพื่อท่าน โดยเฉพาะเจาะจงหรือไม่? ให้เราวาดภาพในใจถึงเครื่องจักรที่มีน้ำมันหล่อลื่น ไร้อย่างดี การนับถือและการให้เกียรติเปรียบเสมือนน้ำมัน เครื่องจักรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีน้ำมันหล่อลื่น การเสียสติ ความร้อนและการสึกหรอน้อย ความไม่รอบคอบ การเพิกเฉยปลัดการตัดสินใจคนอื่น เปรียบเสมือนเศษหินในเครื่องจักรของคริสตจักร ที่จะก่อให้เกิดการทรุดโทรมและเสื่อมเสีย

3. เรียนแบบจากผู้นำ

(ฟิลิปปี 3:17,4:9, ฮีบรู 13:7)

กิจกรรม 3

ให้นักเรียนสักคนอ่าน ฟิลิปปี 3:17 และ 4:9 เสร็จแล้วถาม “คุณสมบัติหรือลักษณะใดที่จำเป็นสำหรับผู้นำที่ดีในคริสตจักร?” ให้จดสิ่งเหล่านั้นที่นักเรียนบอกไว้บนกระดาน สรุปการอภิปรายโดยทบทวนสิ่งที่ อ.เปาโล พูดไว้ใน ฟิลิปปี 3:17 เราควรเอาอย่างของคนเหล่านั้นที่แสดงออกถึงคุณสมบัตินี้

บ่อยครั้งที่เราต่างคนต่างทำงานในคริสตจักร เราไม่เรียนรู้จากตัวอย่างของคนเหล่านั้นที่อยู่ก่อนหน้าเราหรือคนเหล่านั้นที่พระเจ้าส่งมาเป็นผู้นำ ผลก็คืองานของพระเจ้าไปไม่ถึงไหน

อ.เปาโลสอนว่าผู้นำคือตัวอย่างที่เราควรจะทำตาม (ฟิลิปปี 3:17) และบอกว่าเราควรที่จะเฝ้าสังเกตแลเรียนแบบ (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 4:9) แท้จริงถ้าเราพร้อมหัวใจไปด้วยกัน เราก็คงจะรู้ว่าผู้นำที่แท้จริงคือพระเยซูคริสต์ ผู้นำคริสตจักรเป็นเพียงแบบอย่างของพระคริสต์ สำหรับเราอะไรเป็นเหตุให้เราละสายตาจากภารกิจ และวัตถุประสงค์ของผู้นำคริสตจักรและมองดูคนเหล่านั้นเปรียบเสมือนคนทั่วไป? (อนุญาตให้แสดงความคิดเห็น) ความบกพร่องและผิดพลาดของผู้นำอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เรามองไม่เห็นภาพคริสตจักรที่ควรจะเป็น

ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงหัวหน้าของท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่ท่าน แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา (ฮีบรู 13:7) สิ่งที่เราตามอย่างก็คือ ความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ที่เขาเหล่านั้นได้สำแดงออก ปลดการถวายเป็นชีวิตในการรับใช้ เพราะความเชื่ออย่างนี้เป็นเหตุให้ไปถึงความรอด

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

มันขึ้นอยู่กับเราที่จะเป็นตัวหล่อลื่นหรือตัวถ่วง
ในระบบงานของคริสตจักร ตัดสินใจวันนี้ในการ
ที่จะช่วยเหลือผู้นำ อย่าลืมว่าผู้นำต้องการความ
รักและความนับถือ ในการนมัสการและก่อนจาก
กันควรถือ โอกาสที่จะพุดหนุนใจ อธิฐานเพื่อใน
งานรับใช้ อธิฐานให้พระเจ้าช่วยให้ท่านมีใจที่จะ
ทำงานร่วมกับผู้นำมอบถวายของท่านแต่พระองค์
แล้วพระองค์จะช่วยให้ท่านสำแดงความรัก

บทที่ 3 ทุกคนมีส่วน

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้นักเรียนค้นพบในส่วนตัวและบทบาทที่เขามีส่วนในพระกายพระคริสต์
ข้อพระคัมภีร์	1 โครินธ์ 12:12-25
ข้อท่องจำ	ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะเหล่านั้น แม้มีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน (1 โครินธ์ 12:12,13)

โครงเรื่อง

- 1.พระเจ้าได้จัดให้เราอยู่ด้วยกัน
- 2.เราต้องการซึ่งกันและกัน
- 3.ข้าพเจ้ามีส่วนช่วยได้อย่างไร

เข้าสู่บทเรียน

บางคน ทุกคน ใครก็ได้ และไม่มีใครเลย ต่างก็มีเพื่อนบ้าน มนุษย์เราแปลกและยากที่จะเข้าใจ บางคนมีวิถีชีวิตที่น่าละอายและทุกคนก็รู้ ตัวอย่างเช่น บางคนพูดนินทาเพื่อนบ้านและทุกคนก็รู้ว่ามัน ไม่ถูกต้อง ทั้งๆที่จะปฏิเสธที่จะฟังคำนิพนทานั้น แต่ก็ไม่มีใครเลยที่ทำ เรารู้ว่าทุกคนมักจะพูดถึงเรื่องบางคน

ทั้งสี่ประเภทนี้อยู่ในคริสตจักรเดียวกัน ใครก็ได้ต้องการนมัสการแต่ไม่ยอมไปโบสถ์เพราะไม่พูดกับบางคน ไม่มีใครเลยที่สวดชื่อที่โบสถ์ ไม่มีใครถวายสับลัด ไม่มีใครที่จะร้องเพลงในกลุ่มนักร้อง ไม่มีใครเลยที่ออกเยี่ยมเยียน ไม่มีใครเลยที่ทำงานที่โบสถ์ เมื่อเขาต้องการครุฑวีฑ ทุกคนคิดว่าใครก็ได้สอนได้ และบางคนก็คิดว่าทุกคนสามารถสอนได้ดีกว่าใครก็ได้ที่สอน ปรากฏว่าไม่มีใครเลยที่สอน

คนประเภทที่ 5 ซึ่งยังไม่มีการคริสเตียนย้ายมาอยู่ในละแวกเดียวกัน ทุกคนคิดว่าคงจะไปเยี่ยมเขา ใครก็ได้สามารถที่จะยอมไปเยี่ยมเขาแต่ไม่ทำ ท่านรู้ไหมว่าใครเป็นผู้ที่นำเขามารู้จักพระเจ้า ไม่มีใครอีกเช่นเคย

เรื่องตลกที่ยกมานี้ ชี้ให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นในคริสตจักรเมื่อคริสเตียนไม่ยอมมีส่วน ผลก็คือไม่มีอะไรเกิดขึ้น แสดงถึงสิ่งที่น่าตำหนิเมื่อใครก็ตามสามารถที่จะลงมือทำแต่ไม่ทำ

คริสเตียนหลายคนมองข้ามความสำคัญในงานรับใช้ในกายของพระคริสต์ งานใหญ่ที่ที่หน้ามีต้ามักจะดึงเขาออกไปจากตำแหน่งที่พระเจ้าได้จะเขาในคริสตจักร

เราทุกคนมีตำแหน่งและหน้าที่ในกายพระคริสต์ ไม่ว่าหน้าที่ของเราจะดูเล็กน้อยเมื่อเปรียบกับงานของผู้อื่น นั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ พระเจ้าให้หน้าที่นั้นแก่เราเพราะว่าคริสตจักรมีความต้องการ

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเจ้าได้จัดให้เราอยู่ด้วยกัน

(1 โครินธ์ 12:12,13)

อวัยวะในพระกายของพระคริสต์มีเอกลักษณ์ในตัวคริสตจักรเป็นสิ่งอัครรรษ์ของความแตกต่างภายในเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พระเจ้าไม่ต้องการให้เราเป็นพิมพ์เดียวกันเหมือนร่างกายที่ประกอบไปด้วยอวัยวะต่างๆ คริสตจักรประกอบไปด้วยบุคคลต่างๆกัน“ถึงกายนั้นเป็นกายเดียวกันก็ยังมีอวัยวะหลายส่วนและอวัยวะเหล่านั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น เราทั้งหลายรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:12,13) สิ่งที่เปรียบให้เห็นได้ดีที่สุดคือร่างกายมนุษย์ ร่างกายเรามีส่วนประกอบมากมาย เช่น อวัยวะต่าง เส้นเลือดฝอย เซลล์ และข้อกระดูกต่างๆ แต่ภายในร่างกายซึ่งมีอวัยวะต่างๆที่สำคัญประกอบกันเป็นระบบในอันที่จะสร้างเสริมชีวิตขึ้น

กิจกรรม 1

ให้ใครสักคนหนึ่งที่จะอาสาสมัครออกมาหน้าชั้นเพื่อแก้เชือกกรองเท้า แต่มีข้อแม้ว่าต้องแก้ด้วยมือข้างเดียว ความลำบากในการแก้เชือกกรองเท้าด้วยมือข้างเดียวแสดงให้เห็นถึงการติดขัดเมื่ออวัยวะใดต้องทำงานอยู่โดดเดี่ยวเพียงลำพัง

เมื่อคนเราบังเกิดฝ่ายวิญญาณจิตและเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพระกายพระคริสต์ เขาจะมีเอกลักษณ์พิเศษและอาศัยซึ่งกันและกัน แต่โดยฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เราทั้งหลายจึงได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียวกัน การร่วมกันในพระกายพระคริสต์เป็นสิ่งล้ำลึกฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นโดยพระวิญญาณ ของพระเจ้า และพระเจ้าประทานของประทานไว้ในพระกาย พระคัมภีร์พูดถึงของประทานซึ่งแตกต่างกันไปตามพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่เรา (โรม 12:6) ของประทานนั้นต่างกัน แต่ไม่ใช่ว่าอันหนึ่งดีกว่าอีกอันหนึ่ง

ทำไมพระเจ้าให้ของประทานต่างๆแก่คริสเตียนแทนที่จะเป็นของประทานอย่างเดียวกัน?

บางทีคำตอบจะอยู่ในคำถามอันนี้ คือว่าร่างกายของเราจะเป็นอย่างไรถ้าทุกส่วนประกอบกันขึ้นเป็นเพียงกระดูก?

ร่างกายที่แข็งแรงก็จะยินดีกับสิ่งที่มันแข็งแรงไวต่อความรู้สึกและมีประสิทธิภาพ พระเจ้าได้สร้างคริสตจักรของพระองค์โดยสติปัญญาและประทานของประทานผ่านเรา แต่ละคนจึงมีหน้าที่ในพระกายที่ไม่มีใครทดแทนได้

2.เราต้องการซึ่งกันและกัน

(1 โครินธ์ 12:14-21)

อะไรจะเกิดขึ้นถ้ากระดูกคิดแยกตัวออกไป หรือสมองจะทำงานเฉพาะวันอาทิตย์และวันศุกร์? นี่เป็นสภาพของคริสตจักรเมื่อบางคนไม่เชื่อว่าพระเจ้าสามารถให้เขาในพระราชกิจของพระองค์ ปัญหาอย่างเดียวกันเกิดขึ้นเมื่อผู้มีของประทานแต่ไม่ได้ใช้ออกมาโดยความรัก เมื่อเราเผชิญกับสิ่งนี้ เรารู้ว่าเราต้องการซึ่งกันและกัน

“และตาสอบอกแก่มือว่า ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า ก็ไม่ได้ หรือศีรษะจะบอกแก่เท้าว่า ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้าก็ไม่ได้” (1 โครินธ์ 12:21)

แผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรก็คือว่า เมื่อแต่ละส่วนทำหน้าที่ของมัน ร่างกายทั้งหมดก็เจริญเติบโตขึ้น

เพราะฉะนั้นเราที่เป็นพระกายของพระคริสต์ ควรจะใช้เสียงในการร้องเพลงสรรเสริญ โห่ร้องด้วยเสียงแห่งความชื่นชมยินดี และผู้ที่มีการหนุนใจก็ใช้ในการสั่งสอนและเทศนา ส่วนผู้ที่มิถึจะมีก็ให้ด้วยใจกว้างขวาง (โรม 12:5-8)

กิจกรรม 2

วัยรุ่นหรืออนุชนมีหลายสิ่งในตัวตามธรรมชาติ
ในวัยนี้ จดไว้ในกระดาษสำหรับสิ่งเหล่านั้นที่นักเรียนคิดขึ้นได้

เหตุผลที่เราให้ได้ง่ายเพราะพระเจ้าทรงให้เรา ก่อน เมื่อพระเจ้าสร้างนัยน์ตา พระองค์ก็ประทานการมองเห็น เมื่อเราบังเกิดใหม่ในคริสตจักร พระก็ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณ และเราทุกคนมีของประทานที่แตกต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา...ตามกำลังความเชื่อ (โรม 12:6)

3.ข้าพเจ้ามีส่วนช่วยได้อย่างไร

(1 โครินธ์ 12:22-25)

เราให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการรับใช้ผิดพลาดเป็นเหตุให้งานของพระเจ้าไม่เจริญ บ่อยครั้งที่เราคิดว่างานรับใช้เป็นงานสำหรับผู้ที่จบจากโรงเรียนพระคริสตธรรม และเป็นผู้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา เราทุกคนต่างเป็นผู้รับใช้ในกายพระคริสต์ “ที่จริงอวัยวะที่เราเห็นว่าอ่อนแอเราก็ขาดเสียไม่ได้ และอวัยวะที่เราถือว่ามึเกียรติน้อยเราก็ทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่น่าดูนั้นก็ทำให้หน้าดูยิ่งขึ้น” (1 โครินธ์ 12:22,23)

บางครั้งมีคนชมเราว่าหล่อเหมือนดาราหนังบ้าง ทรงผมเก๋ดี แต่ไม่มีใครชมเราว่ามีดีด้วย นี่เปรียบเหมือนที่บรรยายไว้ในงานรับใช้ บางอย่างก็ออกหน้าออกตา แต่งานรับใช้บางอย่างก็ไม่ใช่ที่สังเกตเห็น แต่ความสำคัญของงานนั้นลดน้อยลงไปก็หาไม่ได้ เหมือนตบที่ทำหน้าที่อยู่ในร่างกาย

มีบางอย่างที่วัยรุ่นสามารถจะมีส่วนช่วยคริสตจักร โดยที่วัยรุ่นคนอื่นไม่สามารถทำได้

ตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นส่วนที่อ่อนแอ
กว่าแต่ก็ขาดเสียไม่ได้ (1 โครินธ์ 12:22)

วัยรุ่นมีลักษณะพิเศษหลายอย่าง ความ
เก่งกาจและความพร้อมที่มีอยู่ เช่น อารมณ์ขัน
ความกระตือรือร้น เวลา พลัง บุคลิก ความสัตย์
ซื่อ ความคิดริเริ่ม เปิดเผย ความจริงใจ

โดยอารมณ์ขัน วัยรุ่นสามารถ
เปลี่ยนแปลงสถานะตั้งเครียดให้ผ่อนคลายได้โดย
ความคิดริเริ่ม วัยรุ่นก็สามารถทำโครงการ
บางอย่างที่ผู้ใหญ่ทำไม่สำเร็จไปได้ โดยความ
กระตือรือร้น งานที่วัยรุ่นทำมักจะเป็นที่ดึงดูด
ของคนกลุ่มอื่นด้วย วัยรุ่นอาจจะไม่มีเงินมากมาย
แต่พวกเขามีพลังและเวลา และสิ่งที่สามารถทำได้
โดยความสัตย์ซื่อ วัยรุ่นก็พร้อมที่จะสารภาพ อภัย
สำนึกผิด ไม่จดจำ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของจิต
วิญญาณที่จะชำระล้างให้สะอาด และถ้าสิ่งเหล่านี้
ยังไม่เพียงพอ วัยรุ่นก็สามารถที่จะขอรับของพระ
ทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ 9 อย่างได้
(1 โครินธ์ 12:8-10)

กิจกรรม 3

แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และให้แต่ละ
กลุ่ม
ศึกษาข้อพระคัมภีร์กลุ่มละข้อใน 1 โครินธ์ บท
ที่ 12 ข้อ 8,9,10 เสร็จแล้วถามแต่ละกลุ่มว่าข้อ
ที่ศึกษามีของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์อยู่ในประเภท –
1. ของประทานแห่งความรู้ (สติปัญญา, ความรู้,
การสังเกตวิญญาณ)

2. ของประทานแห่งฤทธิ์อำนาจ (ความเชื่อ การรักษา
โรค การอัศจรรย์)
ของประทานแห่งถ้อยคำ (พยากรณ์ พุคภาษาแปลกๆ
แปลภาษาแปลกๆ)
หลังจากที่ได้ฟังสรุปของแต่ละกลุ่มแล้ว เขียนข้อ
ทั้งหมดอย่างถูกต้องบนกระดาน แล้วอธิบายว่าของ
ประทานเหล่านี้เป็นของประทานเหนือธรรมชาติที่
เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
สามารถรับได้

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

สิ่งที่ได้เรียนรู้มาในวันนี้พอจะสรุปได้ว่า
วัยรุ่นมีพรสวรรค์ในตัว และมีส่วนช่วยในงาน
ของพระเจ้ามีชีวิตชีวาและเจริญขึ้นพร้อมกับ
ตัวเอง ท่านได้ใช้สิ่งที่ท่านมีอยู่ในการปรนนิบัติ
ผู้อื่นในอาทิตย์ที่ผ่านมาหรือไม่? ให้เราสำรวจดู
ว่าเรามีพรสวรรค์อะไรในตัว และเมื่อพระ
วิญญาณได้สำแดงให้เรารู้ ก็ให้เราใช้ในพระราช
กิจของพระองค์

ก่อนที่จะจบ จำเป็นการดีไม่น้อยที่จะรู้
ว่าคริสเตียนทุกคนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่สามารถที่
จะได้รับของประทานจากพระองค์ ถ้าเราได้รับ
บัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานก็
จะเป็นของเราโดยการทูลขอ (1 โครินธ์ 12:8-10)
ถ้าเราสัญญาที่จะใช้ของประทานนี้ในการรับใช้
พระเจ้าในตำแหน่งหน้าที่

บทที่ 4 ภายใต้อาณาเดียวกัน

เป้าหมายบทเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้ถึงบทบาทของตนเองในการเสริมสร้างรากฐานที่มั่นคงรอบครัว

ข้อพระคัมภีร์ เอเฟซัส 5:21,22,25, 6:1-3 ทิตัส 2:4

ข้อท่องจำ จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:21)

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ ชอล์ค แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1.เราต้องรักกัน
2.เราต้องให้เกียรติกัน
3.เราต้องเชื่อฟังกัน |
|-------------------|---|

เข้าสู่บทเรียน

ครอบครัวคือพื้นฐาน โครงสร้างของสังคม ความมั่นคงของโลกขึ้นอยู่กับครอบครัว ความจริงอันนี้เห็นได้ชัดเจนไม่เฉพาะในพระคัมภีร์ แต่ในประวัติศาสตร์ชาติด้วย ไม่มีหน่วยโครงสร้างของสังคมที่จะถูกโจมตีไปมากกว่าครอบครัว และการโจมตีนั้นก็รุนแรงมากขึ้นทุกที ครอบครัวที่แตกแยกมิให้เห็นอยู่ทั่วไป ไม่มีครอบครัวใดที่ไม่ถูกโจมตีแม้จะเป็นครอบครัวคริสเตียนก็ตาม

การโจมตีนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น การศึกษา การขึ้นศาลว่าความ(โคโลสี 2:8) และความชั่วร้าย (เอเฟซัส 4:19)

กิจกรรมที่ 1

สิ่งนี้จัดขึ้นเพื่อที่จะให้ครูและนักเรียนค้นคว้ากับคำนิยามที่ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ที่เราได้รับจากโรงเรียน สื่อสารมวลชน หรือเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน หลังจากที่แจกกระดาษคินสอแล้ว อ่านข้อทั้งหมดแต่ละข้อพร้อมกันทั้งให้เวลาปรึกษาหารือกันด้วย

1. มนุษย์เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่เกิดจากการวิวัฒนาการ
2. ไม่มีอะไรที่ถูก 100% ทุกคนต้องตัดสินใจเองในทุกๆเรื่องด้วยตัวเอง
3. มนุษย์เลวตามพื้นฐานทั่วไป
4. การสมรสเป็นการผูกพันตลอดชีวิต
5. พระคัมภีร์ยังใช้ได้กับสถานการณ์ของข้าพเจ้าในปัจจุบัน
6. ไม่มีใครสักคนที่จะถูกลงโทษหรือแก้ไขด้วยประการทั้งปวง
7. เด็กๆมีอิสระที่จะตัดสินใจในคำนิยามของตนเอง

พระเยซูสอนว่า คราวเรือนใดที่แตกแยกกันจะตั้งอยู่ไม่ได้ (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน มะธะโก 3:25) ถ้าซาตานสามารถสร้างรอยร้าวระหว่างลูกๆและพ่อแม่ ครอบครัวนั้นจะถูกทำลาย นั่นเป็นความปรารถนาที่มันต้องการให้เกิดขึ้น

ในด้านการศึกษา

วิชามนุษยศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องราวของปรัชญาที่มนุษย์เป็นศูนย์กลาง ได้เข้ามามีบทบาทและแอบแฝงมาในรูปแบบศิลปะและคุณค่าของมนุษย์ที่มีอิสระเสรี นักมนุษยศาสตร์เชื่อว่าโลกวิวัฒนาการมาจากความยุ่งเหยิงและมนุษย์ก็เกิดขึ้น โดยความบังเอิญ

เนื่องด้วยมนุษย์มีที่ฉลาดและสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆให้ดีขึ้น นักมนุษยศาสตร์จึงเชื่อกันว่า มั่นสมองของมนุษย์คือคำตอบในการที่จะทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น และเรื่องของพระเจ้าเป็นเรื่องมมาย

มีวิชาอะไรบ้างที่ท่านเรียนในโรงเรียนที่มีแนวคิดแบบนี้? ความคิดแบบที่มีมนุษยอิสระเสรีจะกระตุ้นให้วัยรุ่นแข็งข้อต่อผู้ใหญ่ หรือ พ่อแม่ของเขาได้อย่างไร? (แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียน)

ความแตกร้าวของครอบครัวเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าเนื่องจากศาลอนุญาตให้หย่าร้างโดยไม่มีสาเหตุดีพอ เนื่องจากมนุษย์มีอิสระและเสรีภาพนั่นเองการตัดสินใจจึงต้องคำนึงถึงตัวบุคคลมากกว่าครอบครัว ความเห็นของผู้ที่มีแนวคิดแบบนี้คือมนุษยมีอิสระ เสรีที่จะหย่าได้

ความชั่วร้าย

เนื่องจากคนเราเชื่อว่าไม่มีสิ่งที่ดีและชั่วจริงๆ แต่ละคนจึงตัดสินใจเอาเองว่าอะไรดีแต่ตามเหตุการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นเห็นว่าผิดศีลธรรมทางเพศ นักมนุษยศาสตร์เห็นว่าเป็นเสรีภาพทางเพศ และเรียกร้องให้ยกเลิกระบบเก่า เช่น ผัวเดียวเมียเดียว อีกทั้งส่งเสริมให้มีการคุมกำเนิด ทำแท้ง

และการรักร่วมเพศ ถือว่าเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล

ถ้าปล่อยให้สิ่งเหล่านี้ดำเนินไป โครงสร้างของครอบครัวก็จะสลายไป และนั่นก็เป็นสิ่งที่มารชานานต้องการให้เกิดขึ้น

มารชานานได้ประโยชน์อะไรที่ครอบครัวแตกแยก? อะไรที่เกิดขึ้นกับสังคมถ้าคนเห็นวาระบบครอบครัวไม่ดีและถ้าสมัย? ครอบครัวที่เข้มแข็งจะต่อต้านและกำจัดการสอนเท็จนี้ได้อย่างไร? (ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแต่ละคำถาม)

ศึกษาพระคัมภีร์

กิจกรรม 2

เขียนข้อต่อไปนี้เป็นแนวคิดแบบชาวโลกไว้บนกระดาษ

1. รักร่วมเพศ
2. ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน
3. การสมรสที่เปิดโอกาสให้ทั้ง 2 ฝ่ายเลือกคู่ของตนได้
4. การลองอยู่ด้วยกัน
5. การหย่าร้างโดยไม่มีสาเหตุ
6. การทำแท้ง
7. การสับเปลี่ยนหน้าที่-สามีทำหน้าที่ของภรรยาและภรรยาทำหน้าที่ของสามี

ต่อไปเขียนข้อความพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความบาป โรม 1:26-27 1 โครินธ์ 6:18-19, 7:2 อพยพ 20:14 มัทธิว 5:31-32, 19:3-9 ลูกา 1:15, 31, 36, 41 เอเฟซัส 5:24-25 ทิตัส 2:4 ในการแนะนำบทเรียนสำหรับอาทิตย์นี้ ให้ถามนักเรียนว่ามีใครสักคนที่เคยได้ยินถึงเรื่องเหล่านี้ถกเถียงกันในชั้น

จอโทรทัศน์ หรือระหว่างเพื่อนฝูง คำตอบที่ได้อาจจะคล้ายคลึงกัน ต่อไปชี้ให้นักเรียนเห็นว่า พระเจ้าได้ตั้งสถาบันครอบครัวขึ้น และแต่ละข้อที่เขียนไว้บนกระดาษ เป็นสิ่งที่ทำลายสถาบันครอบครัว ต่อไปจับคู่กันแล้วช่วยกันอ่านข้อพระคัมภีร์ที่ให้มาสักหนึ่งข้อหรือสองข้อ ให้ความเวลาแต่ละคู่ที่จะปรึกษากันว่าข้อพระคัมภีร์ข้อไหนที่ปรับโทษข้อใดบ้างที่เขียนไว้บนกระดาษ ในตอนท้ายให้สรุปอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าได้ปรับโทษความบาปเหล่านี้ และถ้าความบาปเหล่านี้ยังอยู่ในชีวิตหรือครอบครัวแล้ว สถาบันครอบครัวก็จะศูนย์สลายไป

การผูกพันของหญิงและชายในการแต่งงานตามหลักพระคัมภีร์ได้ถือว่าเป็นแบบถาวรตลอดชีวิตเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน (ปฐมกาล 2:24) ไม่มีอะไรที่จะแยกคนนั้นออกจากร่างกายของเขาออกจากความตาย การแต่งงานก็เป็นไปตามทำนองเดียวกัน คือชั่วชีวิต และมีลูกหลานสืบวงศ์ตระกูล ก่อร่างสร้างบนพื้นฐานของความรัก เกียรติและการเชื่อฟัง พระเจ้าได้สถาปนาครอบครัวขึ้นจากคู่แต่งงานคู่แรก

1. เราต้องรักกัน

(เอเฟซัส 5:25 ทิตัส 2:4)

โครงสร้างอันแรกของครอบครัวคือความรัก ซึ่งจะต้องมีอยู่ในตัวพ่อแม่และลูกโดยเท่าเทียมกัน โดยที่สามีรักภรรยาเหมือนพระเยซูรักคริสตจักร (เอเฟซัส 5:25) และในพระคัมภีร์ผู้หญิงสูงอายก็สอนหญิงสาวให้รักสามีและลูกของตน (ทิตัส 2:4) สิ่งที่พระเจ้าเรียกร้องจากพ่อแม่ พระองค์ใช้สำหรับแบบอย่างให้ลูกๆ ใน

ครอบครัว เราจะเรียนรู้ที่จะแสดงความรัก และรับความรักจากที่ไหน? และที่จะรู้ว่า จะเสริมสร้างความสัมพันธ์แบบถาวรและมีความสุขได้อย่างไร? เราได้รับหลักการอันนี้ในขณะที่เติบโตในครอบครัวภายใต้ชายคาเดียวกัน ท้ายที่สุดเด็ก ๆ จะเรียนรู้ที่จะพัฒนาความรักตามแบบอย่างพ่อแม่

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องเป็นอย่างไร? เราควรจะรักเขาด้วยหรือไม่? แน่แน่นอนต้องรัก เพราะพี่น้องก็เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

ขอหันเหใจเราว่าอย่าเป็นเหมือนอย่างคาอินที่เกลียดน้องชายและฆ่าเขาเสีย แต่เราจะต้องรักพี่น้องของเรา(1 โยฮัน 3:11-12) การแสดงของท่านเป็นแบบมิตรหรือศัตรู?

มีใครอีกที่เราควรจะรัก? แน่แน่นอนเราควรรักตัวเอง (เอเฟซัส 5:33) บ่อนครั้งในวัยเยาว์ เราได้สร้างภาพพจน์ที่ไม่ดีให้กับตัวเราเองเราอาจจะไม่ชอบตัวเอง โดยคิดไปเองว่าอ้วนเกินไป จี้อายเกินไปหรือทะเล้นเกินไปบ้าง เตี้ยเกินหรือสูงเกิน ความคิดเช่นนี้เป็นอันตราย

2.เราต้องให้เกียรติกัน

(เอเฟซัส 6:2-3)

“จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า” นี้เป็นบัญญัติที่มีพระสัญญาไว้ด้วยเพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนบนแผ่นดินโลก (เอเฟซัส 6:2-3) โครงสร้างอันที่สองคือ เกียรติ เกียรติคือคุณค่าที่ประเมินไว้ภายในและได้สำแดงออกมาภายนอก ด้านการนับถือยกย่องและเชื่อฟัง เป็นสิ่งที่เติบโตขึ้นตามธรรมชาติจากความสัมพันธ์ของความรักระหว่างพ่อแม่และลูก

3.เราต้องเชื่อฟังกัน

(เอเฟซัส 5:21-21,6:1)

โครงสร้างอันที่สามคือ การเชื่อฟังสิ่งนี้ ผลพลอยได้ที่ตามมาของสองโครงสร้างแรก “...จงยอมฟังกันและกัน ด้วยความเคารพในพระคริสต์ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า...ฝ่ายบุตรจงนบอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะการกระทำแบบนี้เป็นการถูก (เอเฟซัส 5:21-22 ,6:1) ผู้ที่เรารักและให้เกียรติจะเป็นผู้ที่เราเชื่อฟังด้วยมิฉะนั้นแล้ว ความรักและเกียรติก็จะ เป็นแค่ทฤษฎี

เมื่อโครงสร้างทั้ง 3 เป็นแกนกลางของครอบครัวแล้ว มันมักจะเป็นแกนกลางของสังคมด้วย อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานของชนรุ่นใหม่ที่ จะเรียนรู้ถึงพระบิดาผู้ทรงสถิตในฟ้าสวรรค์และครอบครัวของพระองค์ โดยครอบครัวนี้เองที่ไม่เพียงมนุษย์ชาติจะถูกรักษาไว้แต่รวมไปถึงหลักการของคริสเตียนด้วย

ปรับใช้กับชีวิตประจำวัน

ให้เรา นำโครงสร้างแบบคริสเตียนมาใช้ มีวิธีใดบ้างที่ลูก ๆ สามารถแสดงความรักต่อพ่อแม่ และพี่น้องด้วยกัน

การถือวิสาสะจะคู่ตรงข้ามกันกับการให้เกียรติ เราลองมาคิดดูซิว่าเราได้ถือวิสาสะต่อคนในครอบครัวเราบ่อยครั้งเท่าไร? เมื่อท่านไม่เชื่อฟังพ่อแม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเตือนท่าน และท่านต้องใช้เวลานานแค่ไหนจนกว่าที่ท่านจะสำนึกตัวได้ การเตือนจากพระวิญญาณจะเป็นไป

บทที่ 5 ไม่มีที่ไหนเปรียบเหมือนบ้านเราได้

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้อนุชนรู้ถึงพลังที่มีในสายสัมพันธ์ของครอบครัว
ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 15:11-24
ข้อท่องจำ	(ลูกา 15:18)
อุปกรณ์การสอน	ให้การบ้านแก่นักเรียนที่จะทำรายงาน กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ก แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1.ยิ่งใหญ่กว่าความกลัว
2.ยิ่งใหญ่กว่าความเห็นไม่ตรงกัน
3.วิธีแก้ไขที่ถาวร |
|------------|---|

เข้าสู่บทเรียน

ครอบครัวหนึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับลูกชายอายุ 5 ขวบที่ชอบหนีออกจากบ้าน คุณพ่อคุณแม่จึงไปปรึกษาศิษยาภิบาล และได้เล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นว่าลูกชายได้หนีออกจากบ้าน 3 ครั้ง เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว แต่ทุกครั้งก็ไปไม่ไกลจากบ้าน ศิษยาภิบาลก็ถามพ่อแม่ว่าลูกชายรู้สึกอย่างไร เศร้าใจหรือดีใจเมื่อเขาไปพบ ทั้งสองก็บอกว่าลูกชายดีใจที่เขาไปพบ ศิษยาภิบาลก็ได้คำตอบ จึงแนะนำคุณพ่อคุณแม่ไปว่า บางครั้งเด็กไม่ได้หนีออกจากบ้านเป็นเพียงเขาอยากให้คนอื่น ไปพบ ลูกชายของคุณไม่ต้องการที่จะหนีออกจากบ้าน แต่เขาเพียงดีใจที่คนอื่นพบเขา

ความสุข ที่ได้พบ และกลับคืนครอบครัว คือบทเรียนที่เราจะศึกษาในอาทิตย์นี้

กิจกรรม 1

ข้อต่อไปนี้อาจใช้เป็นข้อที่นักเรียนตอบว่าใช่หรือไม่ หรืออาจจะเป็นจุดเริ่มต้นในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถามนักเรียนของท่านว่า “สถานการณ์อะไรที่ทำให้เกิดอารมณ์เสียในครอบครัว?”

- 1.เมื่อพ่อแม่ของท่านคิดว่าท่านทำผิดก่อนที่จะถามให้รู้เรื่อง
- 2.เมื่อเพื่อนของท่านได้รับอนุญาตให้ไปในที่ต่างๆแต่ท่านไม่ได้รับอนุญาตให้ไป
- 3.เมื่อท่านถูกใช้ให้ไปเฝ้าน้อง
- 4.เมื่อพ่อแม่พ่อบอกสอนในสิ่งที่ตัวเองรู้แล้ว
- 5.เมื่อท่านต้องให้น้องๆมานอนด้วย

หนุนใจให้นักเรียนอธิษฐานเกี่ยวกับทำที่ของเขาในข้อเหล่านี้ที่อาจเกี่ยวข้องกับตัวเขา

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ยิ่งกว่าความกลัว

(ลูกา 15:11-12)

พระเยซูเล่าเรื่องอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหายในระหว่างการขอร้องครั้งแรก “บิดาเจ้าข้าขอทรัพย์ที่ตกเป็นส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าเถิด” (ลูกา 15:12) และการขอร้องที่สอง “บิดาเจ้าข้าขอให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนลูกจ้างของท่านคนหนึ่งเถิด” (ลูกา 15:18-19) เราจะเห็นว่าบุตรน้อยนี้เติบโตของการขอร้องแรกนั้นขอที่จะได้ส่วนทรัพย์เป็นของเขา อาจเป็นไปได้ว่าเขารู้สึกเสียดายเวลาในวัยหนุ่มในการที่จะทำตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตซึ่งเขาคิดว่าถ้าสมัยและหัวโบราณเพราะครอบครัวของเขา เชื่อว่าคนเราจะรู้คุณค่าก็ต่อเมื่อต้องทำงานหนัก และคงจะต้องทำงานสร้างตัวเพื่ออนาคตจึงเกิดความกลัวและหวงแต่การเป็นอยู่ในปัจจุบัน โคนไม่คำนึงถึงอนาคต ความกลัวเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในครอบครัว แต่สายสัมพันธ์ในครอบครัวยิ่งใหญ่กว่าความกลัว

2. ยิ่งใหญ่กว่าเห็นไม่ตรงกัน

(ลูกา 15:13-16)

กิจกรรม 2

ตอนต้นสัปดาห์ให้นักเรียนสักคนหนึ่งเตรียมรายงานที่จะต้องค้นคว้าแบบสั้นๆ รายงานควรมีเบื้องหลังที่น่าสนใจเกี่ยวกับกฎหมายของยิวในเรื่องมรดก (ติดต่อศิษยาภิบาลสำหรับข้อมูลต่างๆ สำหรับนักเรียนที่จะใช้) ให้นักเรียนคนนั้นออกมารายงานเมื่อถึงบทเรียนตอนนี้

บุตรน้อยคิดว่าวิธีของตนดีกว่า จึงตัดสินใจขอทรัพย์ โดยกฎหมายของยิวเมื่อมีลูกสองคน คนโตจะได้ 2 ส่วน 3 ของมรดก และส่วนคนเล็กจะได้ 1 ส่วน 3 ของมรดก โดยปกติมรดกนี้จะไม่แบ่งเมื่อพ่อยังมีชีวิตอยู่ คุณพ่อรู้ว่าบุตรขอส่วนทรัพย์ในเวลาที่ไม่สมควร แต่เหมือนพระบิดาผู้สร้างให้อิสระต่อมนุษย์ ผู้เป็นพ่อจึงให้ตามคำขอ

บุตรน้อยต้องการอิสรภาพและการผจญภัย เขาเริ่มกระทำจากความกลัวไปสู่การกระทำจากความโง่เขลา หนึ่งที่รู้ว่าพ่อไม่เห็นด้วย (ให้นักเรียนสักคนอ่านลูกา 15:13-16) บุตรน้อยไม่เคยคิดว่าความบาปมันจะเลวร้าย เขาคงจะไม่มี ความตั้งใจที่จะก่อให้เกิดความยุ่งเหยิงเช่นนั้น เขาทำผิดที่ได้วางใจในความหนุ่มแน่นและทรัพย์สมบัติของเขา ความบาปได้ทำให้เขาสิ้นเนื้อประดาตัว ท่านเคยพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกับบุตรน้อยหรือไม่? ที่บางครั้งการตัดสินใจของเราทำให้เกิดความเห็นไม่ตรงกันกับคุณพ่อคุณแม่ เป็นกรณีที่ว่าแม่ บางครั้งจะมีความผิดพลาดและการเข้าใจผิด แต่สายสัมพันธ์ในครอบครัวยิ่งใหญ่กว่าความเห็นไม่ตรงกัน เหมือนเชือกที่ยึดไว้กับเสากระดงเรือ และจะยิ่งแน่นขึ้นเมื่อมีพายุ

3. วิธีแก้ไขที่ถาวร

(ลูกา 15:17-24)

“เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นอนุชน ข้าพเจ้าก็มั่นใจในทุกสิ่ง แต่หลายปีให้หลังเมื่อข้าพเจ้าผิดพลาดนับครั้งไม่ถ้วน ข้าพเจ้าก็ไม่มี ความมั่นใจเหมือนเมื่อก่อน และในปัจจุบันข้าพเจ้าก็ไม่มี ความมั่นใจในสิ่งใดเลยนอกจากที่พระเจ้าจะสำแดงให้ข้ารู้” นี่เป็นประสบการณ์ของ ยอห์น เวสลีย์

บุตรน้อยหลงหายผู้นี้คงจะมีความรู้สึกอย่างไร เดียวกันนี้ มีกี่ครั้งที่เราใช้เวลาปรึกษาคุณพ่อคุณแม่ก่อนที่ตัดสินใจทำอะไรลงไป? เราเรียนรู้แล้วหรือยังว่า ความกลัวใจและความเห็นไม่ตรงกัน ต้องการวิธีแก้ไขที่ถาวรที่เราสามารถร่วมมือแก้ไขได้ การรอภัยให้ของบิดา การช่วยเหลือและการรับกลับคืน แสดงให้เห็นการที่บิดาของเราปฏิบัติต่อเราเมื่อเรากลับมาหาพระองค์

ด้วยเหตุผลใดก็ตามที่บุตรน้อยจากบ้านไป เขาต้องยอมรับความจริงว่า การกระทำของเขาเป็นการทำบาปต่อพระเจ้า บุตรน้อยได้เปลี่ยนท่าทีอย่างสิ้นเชิง นี่เป็นการกลับใจที่แท้จริง คือการหันหลังให้กันตัวเขาและความบาป แล้วหันไปหาพระเจ้าและความชอบธรรม

กิจกรรม 3

1. ท่านคิดว่าอะไรคือความผิดร้ายแรงที่สุดของบุตรน้อยหลงหาย?
2. ท่านคิดว่าอะไรคือบทเรียนที่สำคัญที่สุดที่บุตรน้อยได้เรียนรู้?

ความรักของบิดาก็พร้อมที่จะต้อนรับบุตรน้อย ความรักนั้นมีอยู่ก่อนหน้าและเดี๋ยวนี้ก็แสดงออกพร้อมกับความชื่นชมยินดี เพราะบุตรน้อยหลงหายได้รับความรักและความช่วยเหลือของครอบครัวและขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่บัดนี้บุตรน้อยได้กลับคือมาสู่ครอบครัวและมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

ก็ครั้งในสัปดาห์ที่ผ่านมา ที่ท่านสามารถหลีกเลี่ยงความกลัวใจและความเห็นไม่ตรงกันในครอบครัว ถ้าท่านจะเปิดใจและใช้เวลาคุยกันก่อน? จุดที่ยากที่สุดในการหันกลับคือ จุดที่เราล้มเหลว เพราะจะต้องใช้ความกล้าหาญและการถ่อมใจ การถ่อมใจจะนำไปสู่การติดต่อระหว่างบุคคล และช่วยให้เราเห็นตัวเองในสภาพที่เป็นจริง เพื่อเราจะสามารถต่อผู้อื่นได้จากสถานการณ์ที่บุตรน้อยเป็นอยู่ เขาได้ถ่อมใจลงและพบพระพรในครอบครัว บิดาของบุตรน้อยได้เตรียมพร้อมที่จะรับเขาไว้เหมือนอย่างบิดาของเรา

นี่เป็นสภาพของครอบครัวที่เป็นหน่วยโครงสร้างที่แข็งแรงเป็นที่พึ่งของสังคม ท่านได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในครอบครัวของท่านแล้วหรืออะไรที่เป็นอุปสรรคขัดขวาง? ทำไมจึงไม่ขจัดอุปสรรคนั้นออกไป เพื่อท่านจะได้รู้ว่า ไม่มีสิ่งไหนเปรียบเหมือนบ้านเรา

ท่านได้พบทางของท่านที่จะกลับไปหาพระบิดาแล้วหรือยัง? ถ้ายัง ท่านสามารถทำได้ในวันนี้โดยขอให้พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาอยู่ในใจของท่าน แล้วท่านก็จะเป็สมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า

บทที่ 6 ความสัมพันธ์ที่เจริญเติบโต

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์กับพ่อแม่เจริญขึ้นในขณะเดียวกัน
ข้อพระคัมภีร์	ลูกา 2:40-52 , 1 ทิโมธี 4: 12
ข้อท่องจำ	ลูกา 2:52
อุปกรณ์	กระดาษ ดินสอ กระดาษน ซอ ล้อค แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1.เจริญเติบโตขึ้นในหลายๆด้าน 2.การอุทิศตัวมากยิ่งขึ้น 3.การแบ่งปันความเชื่อ 4.รับนิมิตหมายที่ชัดเจน
------------	--

เข้าสู่บทเรียน

พ่อแม่ดูเหมือนจะมีความกลัวต่อเด็กที่เป็นวัยรุ่นอาจเป็นเพราะตัวเองเคยเป็นวัยรุ่นมาก่อน และได้ยินถึงเรื่องช่องว่างระหว่างวัย หรือไม่มีประสบการณ์ที่อยู่ยากลำบากเมื่อวัยรุ่น ความจริงวัยรุ่นไม่จะเป็นที่ จะเป็นตัวสร้างปัญหา

ให้ครอบครัวเหมือนอย่างที่หลายคนคิด บางทีความตึงเครียดที่เกิดขึ้นระหว่างพ่อแม่และวัยรุ่นมาจากสาเหตุเหล่านี้

1.วัฒนธรรมที่ล้าหลัง

เหตุเพราะวัยรุ่นได้รับข่าวสารใหม่ๆเสมอจึงทำให้คิดว่าพ่อแม่ไม่มีความเข้าใจพวกหัวสมัยใหม่และคิดว่าพ่อแม่เป็นคนล้าหลัง

2.อำนาจ

เพราะพ่อแม่เรียกร้องให้เคารพในอำนาจของตน เด็กจึงคิดว่าเขาไม่ได้รับความยุติธรรมและพ่อแม่ปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่สมควร

3.ลัทธิวัยรุ่น

วัยรุ่นอาจได้รับความนิยมและคลั่งไคล้ จึงทำให้มองตนเองในภาพพจน์ที่ผิดไป ในขณะที่ผู้ใหญ่อาจต้องประสบกับปัญหาการมีปมด้อย

สาเหตุเหล่านี้อาจมีอยู่จริงบ้าง แต่ทั้งพ่อแม่และวัยรุ่นเองก็หนีไม่พ้นที่จะหันหน้าเข้าหากันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กุญแจสำคัญก็คือ การสื่อสารสัมพันธ์ ความอดทน และความรัก พระเยซูให้แบบอย่างแก่เราให้เราศึกษาดูพระองค์เมื่อพระองค์ยังเป็นวัยรุ่น

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เจริญเติบโตขึ้นในหลายๆด้าน

(ลูกา 2:41,42,52)

เมื่อพระเยซูอยู่ในโลกนี้ พระองค์ก็เป็นที่พระเจ้าและมนุษย์ ในความเป็นมนุษย์นั้น พระองค์ก็ต้องเรียนรู้และพัฒนาเหมือนผู้อื่น แต่การเติบโตของพระองค์ไม่เคยก่อปัญหาระหว่างพระองค์และพ่อแม่ “พระเยซูก็เจริญขึ้น ในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย” (ลูกา 2:52) จากข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ เราจะเห็นความเติบโตในสี่ด้าน 1.ความคิด (สติปัญญา) 2.ร่างกาย (ส่วนสูง) 3.วิญญานจิต (เป็นที่ชอบต่อพระเจ้า) 4.สังคม(เป็นที่ชอบต่อมนุษย์)

2. การอุทิศตัวเองมากขึ้น

(ลูกา 2:43-45)

เมื่อพระเยซูเข้าสู่วัยฉกรรจ์ พระองค์ไม่ได้เป็นคนก้าวร้าว แต่ได้เตรียมพระองค์เองเพื่อรับภาระหน้าที่ ครั้งหนึ่งในเทศกาลปัสกาเมื่อพระองค์ไปยังเมืองกรุงเยรูซาเล็มกับครอบครัว พระองค์ได้ค้างอยู่ในวิหาร ขณะที่มาเรียและโยเซฟได้เดินทางกลับ เขาทั้งสองแปลกใจเมื่อเดินทางมาจวนค่ำแล้วจึงพบว่าพระเยซูไม่ได้

เดินทางมาด้วย ในวันรุ่งขึ้นเขาทั้งสองก็กลับเข้ากรุงเยรูซาเล็มเพื่อค้นหาพระเยซู

3. การแบ่งปันความเชื่อที่สำคัญ

(ลูกา 2:46,47 ,1ทิโมธี 4:12)

พระเยซูรู้ว่าสื่อสัมพันธ์นั้นขึ้นอยู่กับ การพูดและฟัง เป็นการสื่อสารทั้งสองทาง บ่อยครั้งที่ การสนทนาของเราเป็นแบบทางเดียว เรามีคำตอบทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราจึงมีหน้าที่พูด ไม่มีใครที่มีคำตอบมากกว่าพระเยซู แต่พระองค์รู้

คุณค่าของการฟัง การตั้งใจฟังไม่ใช่เป็นความอ่อนแอ แต่ตรงกันข้ามเมื่อคนเหล่านั้นฟังพระเยซูพูด และต้องแปลกใจในความรู้อัจฉริยะของพระองค์ เขาทั้งหลายจึงยกย่องวิธีการที่พระเยซูได้แบ่งปันความเชื่อต่อเขา (ลูกา 2:47) (ให้นักเรียนสักคนอ่านข้อนี้)

คนหนุ่มอีกคนหนึ่งที่เป็นแบบเดียวกันนี้คือทิโมธี อ.เปาโลมีความเชื่อในตัวทิโมธีที่จะสามารถแบ่งปันความเชื่อของเขาต่อผู้อื่น จึงส่งท่านไปเพื่อปลอบใจและให้กำลังใจกับคริสเตียนที่ประสบความทุกข์ยากที่ทรесе โลกนิกา (1ทรесе โลกนิกา 3:1-3) (ให้นักเรียนสักคนอ่านข้อนี้)

เหมือนดังกรณีพระเยซูและทิโมธี จะไม่มีเหตุผลใดที่ผู้ใหญ่จะดูถูกท่านถ้าท่านทำตัวเหมือนทั้งสองท่านนั้น ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อแม่และคนอื่นๆ จะเกิดผลดีถ้าท่านให้ความสัมพันธ์นั้นเติบโตเหมือนอย่างที่ท่านเติบโต

4. รัับนิมิตหมายที่ชัดเจน

(ลูกา 2:40,48-51)

เมื่อพระเยซูรับนิมิตหมายที่ชัดเจนในชีวิต พระองค์จำเป็นที่จะเปิดเผยให้พ่อแม่รู้ พระองค์ได้แบ่งปันประสบการณ์และสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต และว่าสิ่งเหล่านั้นสำคัญอย่างไรต่อพระองค์พ่อแม่ของพระองค์ไม่เข้าใจทั้งหมดที่พระองค์พูด (ลูกา 2:50) เขาเข้าใจว่าพระองค์เป็นใครปละก็คิดถึงสิ่งเหล่านี้ (ลูกา 2:51) โดยมีความมั่นใจว่าวันหนึ่งเขาจะเข้าใจได้ทั้งหมด (ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านลูกา 2:50 และอีกคนอ่านลูกา 2:51)

แม้ว่าพระองค์จะมีการเจริญเติบโต ความรอบรู้ และนิมิตหมาย พระองค์ไม่เคยลืมภาระหน้าที่ในครอบครัว พระองค์กลับไปยังนาซาเร็ธกับพ่อแม่และยอมอยู่ในโอวาท (ลูกา 2:51) และที่นั่นพระองค์ก็เจริญเติบโตขึ้น “พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแรง ประกอบด้วยสติปัญญาและพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน” (ลูกา 2:40)

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

ความสัมพันธ์ไม่หยุดอยู่กับที่ แต่จะพัฒนาและเติบโตขึ้น ดังเช่นความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อแม่ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ถ้าท่านดำเนินตามแบบพระเยซู

สำรวจดูชีวิตของท่าน ท่านเติบโตอย่างสมดุลทั้งฝ่ายจิตวิญญาณ ร่างกาย สังคมและจิตใจ ท่านได้เรียนรู้ถึงความหมายของการอุทิศตัวและที่จะอุทิศตัวเองอย่างลึกซึ้งมากขึ้นในสังคมผู้ใหญ่หรือไม่? ดังเช่นในชีวิตพระเยซูจะมีเวลาหนึ่งที่ท่านต้องเลือกทางของพระเจ้า การดำเนินการในเรื่องการให้ความเคารพนับถือพ่อแม่และการที่จะเป็นอิสระจากพ่อแม่จะส่งผลถึงความสัมพันธ์ของทำกับพ่อแม่ตลอดชีวิต ให้ความรัก การอดทนอยู่เหนือการกระทำของท่าน โดยเฉพาะในขณะที่ท่านแยกตัวออกจากครอบครัว ซึ่งในเวลานั้นเป็นเวลาที่ตื่นเต้นสำหรับท่านแต่จะเป็นเวลาที่โศกเศร้าสำหรับพ่อแม่

บทที่ 7 การอยู่ในโลกแต่ไม่ใช่ของโลก

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคริสเตียนต่อโลก
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 22:15-21, โรม 13:1-7, ยอห์น 2:16,17
ข้อท่องจำ	ยอห์น 17:15,16
อุปกรณ์การสอน	กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ก แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

- โครงเรื่อง**
1. อะไรคือของโลกนี้
 2. ชีวิตคริสเตียนเป็นการแยกออก
 3. โลกนี้ไม่จริง
 4. ประชากรของสองโลก

เข้าสู่บทเรียน

โดยทั่วไปคริสเตียนส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับการหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นของโลก แต่ปัญหาอาจอยู่ที่ว่าอะไรที่คือสิ่งที่เป็นของโลกนี้ ซึ่งก็ดูจะแปลกสักหน่อยเพราะเราทุกคนเห็นว่าพระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้าที่สอนเราว่าอะไรคือสิ่งที่เป็นของโลกนี้

กิจกรรม 1

ถามนักเรียนว่า “โลเกียะ” หมายความว่าอะไรถามความเข้าใจของเขาหุนใจและเปิดโอกาสให้มีการพูดและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากนั้นอธิบายให้รู้ว่าบทเรียนนี้จะให้คำจำกัดความของคำว่า “โลเกียะ” และช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเขากับโลกนี้

ปัญหาอันดับแรกคือการขาดความมั่นใจเอาใจใส่พระคัมภีร์ คือถ้าเราเพียงแต่อ่านเท่านั้น โดยไม่ได้ใช้เวลาทบทวนค้นหาคำความหมายที่แท้จริง เราก็จะเข้าใจในความคิดเห็นของเรา ตัวอย่างเช่น มีคนมากมายที่คิดว่าเขาไม่ได้เป็นของโลกนี้เพราะเขา “ไม่เอามือจับ ไม่ชิม ไม่แตะต้อง” (โคโลสี 2:21) อ.เปาโลรู้ว่าชีวิตที่แยกตัวออกมานั้นมีการเริ่มต้นที่ลึกซึ้งมากกว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้

ศึกษาพระคัมภีร์

1.อะไรคือของโลกนี้

ก่อนอื่นเรามาดูความหมายของคำนี้

1.1การเป็นของโลกนี้คือ การคบหาสมาคม ความจริงมีอยู่ว่า “การคบคนช่วยยอมเสียนิสัย” (1 โครินธ์ 15:33)แต่ไม่ใช่ว่าการเป็นมิตรกับ ชาวโลกจะชั่วเสมอไป จุดประสงค์ในการคบหา สมาคมต่างหากที่จะเป็นตัวกำหนดข้อแตกต่าง ถ้า จะหลีกเลี่ยงการติดต่อกับคนที่ไม่ใช่คริสเตียน จะต้องออกไปจากโลกนี้ พระเยซูอธิษฐานเพื่อเรา จะพ้นจากมารร้าย ไม่ใช่เราจะถูกรับออกไปจาก โลก เพื่อหลีกเลี่ยงการพบปะกับคนบาป (ยอห์น 17:15)

1.2การเป็นของโลกนี้คือการหาความสุข บางคนเชื่อว่าร่างกายเป็นสิ่งไม่ดี ความคอดนี้ ไม่ใช่เป็นแบบคริสเตียน การหาความสุข บางอย่างก็เป็นแบบของ โลกจุดจบก็คือการพิณาศ (ฟิลิปปี 3:19) แบบอย่างของโลกนี้ก็คือการ หมกหมุ่นอยู่กับความสุขที่มาจากบาป

1.3 การเป็นของโลกนี้คือการปรากฏตัว บางคน คิดว่าคารปรากฏตัวบางวิธีเป็นของโลก ตัวอย่างเช่น บางคนจะไม่สวมเพชรพลอย นอก เสียจากว่ามันจะเกิดประโยชน์ พระคัมภีร์สอนถึง ความเหมาะสม การพิถีพิถันและการทำดีที่เปรียบ เหมือนเครื่องประดับดีกว่าการประดับภายนอก (1ทิโมธี 2:9,10)

กิจกรรม 2

ให้นักเรียนอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ หลังจากนั้นให้อธิบายว่าพระคัมภีร์ให้คำจำกัดความอย่างไรเกี่ยวกับ “โลกิยะ”

- 1.ยอห์น 2:15 (สภาพของจิตใจ)
- 2.กาลาเทีย 2:20 (ชีวิตของตัวเอง)
- 3.ยอห์น 2:16 (ค้นหาและความทะนง)
- 4.โรม 12:2 (การเอาอย่างตามระบบของโลกนี้)

ทำความเข้าใจอย่างชัดเจนว่า เจตนารมณ์มักจะเป็นตัว กำหนดให้คนเราทำตัวอย่างชาวโลก อีกประการหนึ่ง ซึ่งให้เห็นว่าชาวโลกรู้ว่าอะไรคือโลกิยะ แท้ที่จริง เมื่อคริสเตียนถลำตัวไปกับกิจกรรมต่างๆที่เป็นฝ่ายของ โลกนี้ คนบาปก็จะสังเกตและรู้ทันทีว่าความประพฤติ นั้นเป็นแบบชาวโลก

พระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการเป็นของโลก

- 1.การเป็นของโลกคือสภาพของจิตใจ (ยอห์น 2:15)
- 2.การเป็นของโลกนี้คือการสำแดงวิถีชีวิตของตัวเอง (กาลาเทีย 2:20)
- 3.การเป็นของโลกคือค้นหาและความทะนง (ยอห์น 2:16)
- 4.การเป็นของโลกนี้คือการเอาแบบอย่างของโลก (โรม 12:2)

2.ชีวิตคริสเตียนเป็นการแยกออก

(1ยอห์น 2:16)

เราอยู่ในโลกนี้แต่ไม่ใช่ของโลกดังเช่นพระเยซู (ยอห์น 2:16) เราถูกแยกออก ซึ่งการแยกออกนี้มี 2 แง่ แง่บวก และแง่ลบ ในแง่บวกการแยกออกหมายถึง ความบริสุทธิ์ การชำระ การถวายและการอุทิศ เรามีตำแหน่งหน้าที่ในพระคริสต์ เรากลายเป็นคนใหม่ (2โครินธ์ 5:17) เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์ในพิธีบัพติศมา (โคโลสี 2:12)

เราคิดว่าชีวิตคริสเตียนในแง่ที่ดีนี้ จะช่วยแยกเราออกสำหรับพระเจ้าและงานรับใช้ของพระองค์ เราคงจะคิดว่าเราบริสุทธิ์มากและแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากคนที่ไม่เป็นคริสเตียน

แต่ไม่เป็นการเพียงพอที่จะเน้นเฉพาะในแง่บวก ความบาปเต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมและอุบาย การเน้นแต่เฉพาะในแง่บวกจะไม่ช่วยป้องกันเราได้ ยกอบเตือนเราไม่ให้เปื้อนราคะของโลกนี้ (ยกอบ 1:27) ยอห์นได้บอกเราว่า ถ้าเรารักโลก ความรักพระบิดาจะไม่อยู่ในเรา (1ยอห์น 2:15) “เพราะว่าสารพัดซึ่งที่มีอยู่ในโลกคือ ตัณหาของเนื้อหนัง ตัณหาของตา ความทะนงในลาภยศไม่ได้เกิดมาจากพระเจ้า แต่เกิดมาจากโลก” (1ยอห์น 2:16) ดังที่พระเจ้าได้ประทานความเชื่อเพื่อเราจะรอดบาป (เอเฟซัส 2:8) พระเจ้าก็จะประทานความเชื่อเพื่อเราจะตายต่อบาป (โรม 6:11) การฝึกความเชื่อนั้นจึงขึ้นอยู่กับเรา

3.โลกนี้ไม่จริง

(1ยอห์น 2:17)

ความจริงที่เราจะต้องรู้ไว้อีกอย่างก็คือ ความสัมพันธ์ของเรากับโลกนี้ไม่จริง “และโลกกับสิ่งชั่วร้ายของโลกกำลังล่องไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1ยอห์น 2:17) คนมากมายที่มีชีวิตอยู่เพื่อปัจจุบัน “กินดื่มและรื่นเริงเกิดเพราะพรั้งนี้เราจะตาย” คนเหล่านี้ไม่รู้จักพระคริสต์ สิ่งที่เขาารู้คือ สิ่งที่เขาสามารถกอบโกยได้ในชีวิตนี้ พระคัมภีร์สอนถึงความไม่จริงของโลก และทุกสิ่งจะเสื่อมสูญไป นอกจากพระคำของพระเจ้า (ลูกา 21:33, 2เปโตร 3:10)

เพื่อนฝูง ทรัพย์สมบัติ วันหนึ่งก็สูญไป เมื่อเป็นเช่นนี้เราควรดำเนินชีวิตอย่างไร? เราควรจะฉลาดพอที่จะรู้ว่าทางของโลกนี้เป็นทางตัน เราเพียงแค่สัญจรไปมา (1เปโตร 1:17) บ้านของเราอยู่บนสวรรค์ (ยอห์น 14:2) พระเยซูจะเสด็จมารับเราทุกขณะ (1 เธสะโลนิกา 4:16,17) สิ่งที่เราเชิดชูจะสูญเปล่าถ้าสิ่งเหล่านั้นผูกพันกับโลกซึ่งจะต้องเสื่อมสูญ เมื่อเรามีทำที่ที่ถูกต้อง ความสัมพันธ์ของเรากับโลกนี้จะอยู่ชั่วขณะแต่ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ (1เปโตร 1:23) เราควรจะเลือกมุ่งเทไปทางไหน

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนคิดทบทวนถึงอาทิตย์ที่แล้ว พร้อมกันนั้นก็ให้แต่ละคนจดกิจกรรมต่างๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับตัว ซึ่งต้องใช้เวลา การเตรียมตัว เงินทอง และพลังงาน หลังจากนั้นก็ให้แต่ละคนทำเครื่องหมายไว้สำหรับกิจกรรมที่มีคุณค่าาวรรเสร็จแล้วชี้แจงให้รู้ว่าถ้าเราทุ่มเทให้กับสิ่งอันจ้งมากเท่าไรเราก็ละเลยสิ่งที่เป็นของถาวรและยั่งยืนมากเท่านั้น

4.ประชากรของสองโลก

มัทธิว 22:15-21, โรม 13:1-7

คริสเตียนบางครั้งใช้ชีวิตเปลี่ยนในการดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ บางคนปฏิเสธที่จะเสียภาษีหรือลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง บางคนก็ไม่ยอมที่จะประกันชีวิต พฤติกรรมเหล่านี้มาจากการไม่เข้าใจพระคัมภีร์เพียงพอ จำเป็นที่จะต้องรู้ถึงความจริงเราเป็นประชากรของ 2 โลก ความสัมพันธ์ของเรากับโลกนี้ต้องสมดุลทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราทำบาปได้พอสมควร พระเจ้ารู้ความต้องการของเราและพระองค์ก็จัดสรรให้ (ลูกา 12:28-29) อย่างไรก็ตามพระองค์ก็สอนให้เราหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีพอ เช่น การอยู่อย่าง อดๆ อยากๆ หรือกินอย่างฟุ่มเฟือย คริสเตียนต้องมีความสมดุลโดยที่ไม่ห่วงใยกังวลกับสิ่งเหล่านี้ และไม่พยายามตะเกียดตะกายหาสิ่งเหล่านี้เหมือนชาวโลก (ลูกา 12:30) พระเจ้าเสนอความสมดุลคือ พระองค์จะตอบสนองความต้องการฝ่ายร่างกายในขณะที่เราเอาใจใส่แผ่นดินของพระเจ้า โดยวิธีนี้เราก็สามารถอยู่บนโลกนี้ได้อย่างเป็นอิสระ โดยที่ไม่ต้องตกเป็นทาสของค่านิยมและวัตถุสิ่งของข้าพเจ้าต้องรับรู้บทบาทของอำนาจสิทธิของรัฐบาล พระคัมภีร์สอนให้ข้าพเจ้าเชื่อฟังอำนาจสิทธินั้นเพราะพระเจ้าให้สิทธิอำนาจแก่เขาที่จะปกครอง (โรม 13:1) ข้าพเจ้าเป็นส่วนที่เป็นของเขาจากข้าพเจ้าที่เป็นพลเมืองผู้หนึ่ง ซึ่งไม่มากนักเกินไปแต่สมดุล (โรม 13:7) “เหตุฉะนั้น ของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า” (มัทธิว 22:21)

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

อะไรคือกฎเกณฑ์ของบทเรียนวันนี้?

1. คริสเตียนอาศัยอยู่ในโลกแต่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของโลก
2. คริสเตียนต้องแยกตัวออกจากความบาปและเข้าหาพระเจ้า
3. โลกนี้จะถึงกาลอวสาน
4. พระคำของพระเจ้าและผู้ที่ยึดถือปฏิบัติตามจะไม่สูญสิ้นไป
5. เมื่อเราบังเกิดใหม่เราเป็นเหมือนผู้สัญจรไปมาในโลกและเป็นพลเมืองของแผ่นดินสวรรค์
6. พระคัมภีร์สอนถึงความสมดุลในการดำเนินชีวิตในโลกนี้
7. คริสเตียนต้องปรนนิบัติพระเจ้าในโลกนี้โดยยอมรับสิทธิอำนาจของรัฐบาลที่พระเจ้าตั้งไว้
8. คริสเตียนต้องไม่ตกเป็นทาสของวัตถุสิ่งของของพระเจ้าประทานสิ่งเหล่านี้เมื่อเราปรนนิบัติพระองค์
9. คริสเตียนจะต้องเห็นคุณค่าของแผ่นดินสวรรค์มากกว่าโลกนี้ที่จะจ้องเสื่อมสูญไป

ท่านเห็นแล้วหรือยังว่าทำไมโลกนี้จึงปฏิเสธคนที่ดำเนินตามกฎเกณฑ์เหล่านี้? พระเยซูได้เตือนเราถึงการคิดกัน การเยาะเย้ยและการข่มเหงที่จะตามมาหรือไม่? ทำไมโลกจึงต้องการให้คริสเตียนเป็นผู้ตามมากกว่า

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะไม่ถ่วงน้ำหนักที่จะปฏิบัติ นอกจากที่เราตัดสินใจเป็นของใคร เราจะต้องรู้จักพระคริสต์ส่วนตัว และพร้อมที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในชีวิตของเรา

บทที่ 8 ความรับผิดชอบในโลก

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้นักเรียนค้นพบและบรรลุในการรับผิดชอบต่อโลก
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 25:35-40, 28:19-20, ลูคา 10:25-37, โรม 10:14-15, 13:10, เอเฟซัส 6:11-18
ข้อท่องจำ	มัทธิว 25:35-36
อุปกรณ์การสอน	มอบให้นักเรียนหรือผู้ใหญ่ ที่จะมาเป็นพยาน กระดาษ ดินสอ กระดาน ชอล์ก พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1. คริสเตียนคือทหารคนหนึ่ง2. คริสเตียนคือเพื่อนบ้านคนหนึ่ง3. คริสเตียนคือมิชชันนารีคนหนึ่ง

เข้าสู่บทเรียน

มีคนมากมายที่ดูกีฬาแบบไม่ทันเกมส์และไม่เข้าใจว่าทำไมกรรมการ ต้องให้เป็นลูกโทษหรือเป็นลูกเสีย บางครั้งกว่าจะเข้าใจก็ต้องมาดูการฉายภาพซ้ำบนจอทีวี แต่ก็มีคนน้อยที่ดูกีฬาแบบชนิดเข้าใจทะลุปรุโปร่ง

คริสเตียนบางคนดำเนินชีวิตอยู่บนโลกโดยที่ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นและไม่ทันต่อเหตุการณ์ต้องอาศัยคนอื่นที่จะช่วยอธิบาย ปัญหาการดำเนินชีวิตแบบนี้ก็คือว่า กว่าที่เขาจะเข้าใจในเหตุการณ์ทุกอย่างก็สายเกินไปที่จะแก้ไขหรือทำอะไรได้ เกมส์กีฬาที่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ในชีวิตจริงไม่มีใครเป็นผู้ชม ทุกคนเป็นผู้แสดง พระเจ้าคาดหวังว่าเราจะรู้และกระทำส่วนของเรา พระคำของพระเจ้าสอนเราถึงแผนการณ์ของพระองค์และพระวิญญูณบริสุทธิ์สอนเราถึงหน้าที่ของเราในแผนการณ์นั้น

ศึกษาพระคัมภีร์

1. คริสเตียนคือทหารคนหนึ่ง

(เอเฟซัส 6:11-18)

“จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้สู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครองศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะแห่งความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับวิญญูณชั่วในสถานฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6:11,12)

ในโลกนี้คริสเตียนคือทหารคนหนึ่งเราต้องจำไว้ “ชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ในใต้อานุภาพของมารร้าย” (1ยอห์น 5:19)ถึงแม้เราไม่เคยเห็นกองบังคับบัญชาการของซาตาน หรือกับมันส่วนตัว แต่กิจการของมันและความชั่วร้ายมีอยู่ทั่วไป เราต้องรู้จักศัตรูของเราและรู้ถึงความได้เปรียบที่เรามีเหนือมันถึงแม้โลกนี้จะเป็นศัตรูของคริสเตียนก็ตาม เราสามารถสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้านี้แหละ ที่เป็นทางเดียวที่เราจะสามารถเผชิญกับศัตรูของเราได้

กิจกรรม 1

แบ่งชั้นเรียนของท่านออกเป็นกลุ่มย่อย ให้แต่ละกลุ่มเลือกคนทำหน้าที่จด (แจกกระดาษและดินสอ) เสร็จแล้วแต่ละกลุ่มจะต้องรวบรวมรายการที่เกี่ยวกับความยากลำบาก 3 ในการเป็นคริสเตียนวัยรุ่นในโลกเราทุกวันนี้ แลกเปลี่ยนรายการแต่ละกลุ่มที่จดไว้ในกระดาษแล้วให้แต่ละกลุ่มเขียนข้อเสนอแนะจากพระคัมภีร์สำหรับความยากลำบากนั้น จากนั้นให้รวบรวมกระดาษทั้งหมด เลือกเอาเฉพาะบางรายการที่จะนำมาพิจารณาด้วยกัน

ศัตรูของเราใช้ความเท็จ เราต้องใช้ความจริง มันจะใช้ความกลัวแต่เราต้องใช้ความเชื่อ มันอาจจะใช้ความบาปทุกรูปแบบ ไม่มีอาวุธอื่นใดที่จะป้องกันคริสเตียน หนทางอาจไม่ราบรื่น แต่ชัยชนะเป็นที่แน่นอน (1ยอห์น 5:4)

2. คริสเตียนคือเพื่อนบ้านคนหนึ่ง

(มัทธิว 25:35-40, ลูคา 10:25-37, โรม 13:10)

ให้เราเข้าใจว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด (เอเฟซัส 6:12)ซึ่งช่วยให้เราเห็นว่าการปล้ำสู้ของเรานั้นไม่ใช่ต่อเพื่อนมนุษย์แต่เป็นความบาป เราต้องยินดีและยอมรับคนบาปเสมอ แต่จะไม่ร่วมเข้าส่วนหรือมองข้ามความบาปของเขา “ความรักไม่ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านเลยเหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นการปฏิบัติตามธรรมเนียมดีอย่างครบถ้วน” (โรม 13:10)

กิจกรรม 2

ถามคำถามกับนักเรียน “อะไรคือความแตกต่างระหว่างการเป็นปฏิปักษ์กับความบาปและเป็นปฏิปักษ์กับคนบาป?” ให้ความเวลาสำหรับการพูดและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วย

ครั้งหนึ่งมีผู้มาทดสอบพระเยซูว่าใครคือเพื่อนบ้าน และพระเยซูก็สอนเขาว่าทุกคนที่อยู่รอบตัวคือเพื่อนบ้าน (ลูคา 10:36,37)ดังนั้นคริสเตียนจะต้องแสดงความเมตตา พระเยซูถือว่าการกระทำคุณแก่ผู้อื่นนั้นเปรียบเสมือนทำกับพระองค์ (มัทธิว 25:35,36)ให้นักเรียนสักคนอ่าน มัทธิว 25:29-40 ในข้อความนี้พระเยซูชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคริสเตียนจะต้องเป็นผู้เริ่มต้นที่จะให้ เยี่ยมเยียน และแจกเสื้อผ้า และกับผู้เล็กน้อยที่สุดที่เรากระทำ เราก็ได้ต่อพระเยซู

มีทางใดที่ท่านจะกระทำคุณแก่ผู้อื่น (ให้แสดงความ
กิดเห็น พร้อมทั้งจดลงบนกระดาษ)

3. คริสเตียนคือมิชชันนารีคนหนึ่ง

(มัทธิว 28:19,20, โรม 10:14,15)

ความสัมพันธ์ของเราต่อโลกอีกแห่งหนึ่งคือ
ประกาศ เป็นการง่ายที่จะห่วงความต้องการฝ่าย
ร่างกายของเพื่อนมนุษย์จนลืมนึกถึงจิตวิญญาณของเขา
เขา จริงอยู่เราไม่ควรลืมความต้องการฝ่ายวัตถุแต่
เราก็ไม่ควรมองข้ามความรับผิดชอบในการนำเขา
มาถึงพระคริสต์ (ให้นักเรียนสักคนอ่าน มัทธิว
28:19,29 คำสั่งสุดท้าย) “เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจง
ออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้
รับบัพติศมาในนามพระบิดา พระบุตร และพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่ง
เราได้สั่งพวกเขาไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าเสมอไป
จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:19,20)

ในการต่อสู้กับความบาปเราต้องระลึก
เสมอว่าเรากำลังต่อสู้เพื่อแย่งชิงดวงวิญญาณ เรา
ไม่ได้ต่อสู้กับความชั่วร้ายของสังคม แต่เราสู้เพื่อ
ความรอดของเพื่อนมนุษย์ และเพื่อการต่อสู้เฝ้าที่
พระเยซูสั่งสาวกให้ไปทำ

โดยทางธรรมชาติมนุษย์สัมผัสกับผู้ทรง
สร้าง (สจูดี้ 19:1,2) แต่ยังไม่เป็นการเพียงพอช่วยให้
มนุษย์รอดจากบาป ดังนั้น อ.เปาโลจึงถามคริสเตียน
“แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์ จะทูลขอต่อพระองค์
อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยอถึงพระองค์ จะเชื่อ
พระองค์ได้อย่างไร และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขา
ฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์ได้อย่างไร และถ้าไม่มี

ใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศได้อย่างไร” (โรม
10:14,15)

ในโลกแห่งความสับสนวุ่นวาย หน้าทีของเรา
เราก็ก่ายๆ คือการประกาศเรื่องพระเยซู เพื่อเขาจะ
เชื่อคริสเตียนเราเป็นมิชชันนารี

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

บ่อยครั้งที่เราคิดว่าเราอ่อนแอถ้าเราต้อง
พึ่งพาแต่หลักคำสอนของคริสเตียน ซึ่งไม่
อะลุ่มอล่วยแม้การพูดพลัดเล็กๆ น้อย หรือการเอาหู
ไปนาเอาตาไปไร่ พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้แก่
คนของพระองค์โดยไม่ต้องอาศัยอะไรทั้งสิ้น
นอกจากพระเจ้าและคำสอนของพระองค์
คริสเตียนมีพลัง

อะไรคืออาวุธของคริสเตียนที่ใช้ป้องกัน
และจู่โจม?

1. ความจริงซึ่งทำให้คนเราเป็นอิสระ เคล็ดลับคือ
พูดความจริงโดยความรัก (เอเฟซัส 4:15)
2. พระคำพระเจ้า “เพราะว่าวามะของพระเจ้านั้น ไม่
ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสอง
คมใดๆ แทงทะลุกระทั่งวิญญาณ” (ฮีบรู 4:12)
3. สันติสุข สันติสุขที่พระเยซูมอบให้จะทำให้เรา
สงบสติอารมณ์ในเหตุการณ์ซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่น
หมดความอดทนได้
4. ความเชื่อ ซึ่งเป็นโล่ที่ใช้ป้องกันคำพุดของมาร
และคำโกหกจากมนุษย์
คริสเตียนมีจุดมุ่งหมาย
ขณะที่คนอื่นนอนฝันหวานหรือรอราชรถมาเกย
คริสเตียนเรามีเป้าหมายที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้

บทบาทของเราจึงแน่นอน พระเจ้าไม่เปลี่ยนใจ
ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ไม่สามารถคาดการณ์ไว้
ล่วงหน้าได้ พระองค์ทรงล่วงรู้ชีวิตของเราอย่าง
แจ่มแจ้งตั้งแต่ต้นจนจบ

ถึงแม้ว่าเราไม่ได้เตรียมตัวสำหรับการรับ
ใช้ พระเจ้าในอนาคตแต่พระเจ้าก็ยังเตรียมเราเมื่อ
เรามีความจริงใจที่จะดำเนินตามพระคำของพระ
เจ้า เราจะเห็นผลและชีวิตของเราก็จะก้าวไป
ข้างหน้า สถานการณ์ คำสัญญา การทรงนำ การ
หนุนใจจากพี่น้องคริสเตียน ทั้งหมดนี้จะทำให้เรา
มีความมั่นใจ

ต่อแนวทางการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า บ่อยครั้งที่
ปรากฏออกมาดีกว่าที่เราคิดว่าจะเป็นไปได้จริง

ถ้าเรารู้สึกไม่มีความสุข ส่วยใหญ่จะ
เป็นเพราะว่า เราได้ดำเนินออกจากทางที่พระเจ้า
ได้จัดเตรียมให้เราแล้ว เราเริ่มที่จะสงสัย กลัว
และก็แปลกใจ สิ่งนี้จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี
ขึ้น เมื่อเราก้าวไปโดยความเชื่อเพื่อที่จะติดตาม
พระองค์ผู้ทรงรู้จักเรามากที่สุด

บางที่ท่านอาจจะยังไม่เคยถวายเป็นชีวิตของ
ท่านให้กับพระเจ้า ถ้าเป็นเช่นนี้ ขอให้ท่านถวายเป็น
ตัวกับพระเยซู ให้พระองค์นำท่านไปในหนทาง
แห่งชีวิตนิรันดร์

บทที่ 9 แบบอย่างในการนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยว

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อหนุนใจให้นักเรียนวางแผนการนัดเที่ยวตามมาตรฐานของพระเจ้า
ข้อพระคัมภีร์	โรม 14:13,19,20, 2 โครินธ์ 6:14-18, พิลิปปี 4:8
ข้อท่องจำ	2 โครินธ์ 6:14
อุปกรณ์การสอน	กระดาษ ปากกามาจิก ดินสอ การระดาน ซอล์ค แบบฝึกหัด พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1. ดำเนินอยู่ในขอบเขต 2. ระวัง 3. การทรงนำที่แน่นอน
-------------------	---

เข้าสู่บทเรียน

อะไรคือการนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยว? การนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยวมีความหมายหลายอย่าง (มีทั้งออกไปสองต่อสอง และทั้งเป็นกลุ่ม) การนัดเที่ยวเต็มไปด้วยความกดดัน อันอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดประสบการณ์ที่ไม่พึงประสงค์และน่าเบื่อ สำหรับชาวโลก การนัดเที่ยวอาจจะเลวร้ายยิ่งกว่า การนัดเที่ยวเป็นสิ่งอันตราย ถ้าไม่มีการเตรียมการหรือทรงนำนัดเที่ยวสามารถนำไปสู่ การผูกมัดอันไม่พึงประสงค์ทั้งๆที่มีความตั้งใจดี

แต่ในพระคริสต์การนัดเที่ยวสามารถเป็นประสบการณ์ที่ให้ความพึงพอใจและความเติบโต ในฐานะคริสเตียนท่านมีพระเจ้าและการทรงนำจากพระคำที่จะช่วย ยิ่งไปกว่านั้นท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะช่วยท่านต่อต้านการทดลองและแรงกดดันของโลกนี้พระองค์สัญญาที่จะช่วยท่านในเวลาที่ท่านต้องการ (ฮีบรู 2:18) พระเยซูคริสต์ครั้งหนึ่งก็เคยผ่านชีวิตของวัยรุ่นและทรงเข้าใจความรู้สึกและการทดลองที่ท่านเผชิญอยู่

ศึกษาพระคัมภีร์

กิจกรรมที่ 1

คำถาม “อะไรคือเหตุผลบางอย่างที่คริสเตียนมีนัดกับเพื่อนชาวโลก” ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับคำสั่งของพระเจ้าที่ห้ามมีนัดกับเพื่อนชาวโลก? สิ่งนี้ยุติธรรมหรือไม่? ทำไมจึงยุติธรรมหรือไม่ยุติธรรม? ขณะที่ท่านกำลังพูดปัญหานี้ ให้นักเรียนสักคนอ่าน 2 โครินธ์ 6:14-18

1. ดำเนินอยู่ในขอบเขต

(2 โครินธ์ 6:14-18)

จะเป็นการดีสักเพียงใดที่พระเจ้าประทานหนังสือจากสวรรค์ซึ่งมีชื่อว่า “ทุกสิ่งที่ท่านต้องการเสมอที่จะรู้เกี่ยวกับการนัดเที่ยว ความรักและการแต่งงาน” แต่ชีวิตไม่ง่ายแบบนั้น พระเจ้าไม่ได้ดำเนินการแบบนั้นกับเรา แต่ประสงค์ให้มาตรฐานสำหรับการนัดเที่ยวซึ่งเราสามารถดำเนินตามอ “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร?” (2 โครินธ์ 6:14) อย่างนัดคนที่ไม่เชื่อ นั้นเป็นข้อแรกสำหรับประสบการณ์ในการนัด เพราะมีตัวอย่างมากมายที่ผู้เชื่อนัดผู้ที่ไม่เชื่อออกไปเที่ยวด้วยกัน แม้ว่าจะทำด้วยจุดประสงค์ที่ดีก็นำเขามารู้จักกับพระเจ้า แต่ผลสุดท้ายก็ต้องพบกับความเจ็บปวด เพราะท่านจะต้องเลือกเอาระหว่างคนที่ท่านรักกับพระเจ้า ถ้าท่านเลือกเอาพระเจ้าจิตใจท่านจะปวดร้าว เพราะท่านจะตัดความสัมพันธ์กับคนรักที่ไม่เชื่อพระเจ้า แต่ถ้าท่านเลือกเอาคนรักจิตวิญญาณของท่านจะปวดร้าวเพราะท่านได้ทำให้พระเจ้ามาเป็นอันดับที่สองในชีวิต

2. ระวัง (โรม 14:13,21)

ให้ท่านระลึกถึงความรับผิดชอบและเรื่องลำดับความสำคัญก่อนหลังให้ถูกต้อง นั่นเป็นกฎข้อที่สองสำหรับนัด

กิจกรรม 2

แบ่งชั้นออกเป็น 3 กลุ่ม แจกกระดาษแผ่นใหญ่พร้อมปากกาเมจิกให้แต่ละกลุ่ม แต่งตั้งผู้นำแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเขียนบนกระดาษสำหรับองค์ประกอบที่เขาคิดว่ามีความสำคัญในการนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยว ตัวอย่างเช่น 1.บุคลิกลักษณะของกลุ่มของท่าน 2.สถานที่ที่ท่านจะไป 3.สิ่งที่ท่านจะทำ 4. การทำความรู้จักสนิมสนมกัน 5.อวดเพื่อน ๆ 6.การนัดแบบกลุ่มหรือแบบสองต่อสอง ให้แต่ละกลุ่มเขียนข้อที่มีความสำคัญไว้มากที่สุดไว้ในข้อต้นๆ ถ้าวาดภาพประกอบได้ด้วยยิ่งดี ให้เวลาประมาณ 8-10 นาที สำหรับกิจกรรมนี้เสร็จแล้วให้มารวมกันในชั้นและให้ผู้นำกลุ่มออกมาอธิบายความคิดเห็นของกลุ่มตนเอง

ผู้ที่ท่านนัดเที่ยวด้วยนั้นเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้าและเป็นพี่น้องทางฝ่ายจิตวิญญาณของท่าน เหมือนที่ท่านไม่ปรารถนาที่จะทำร้ายพี่น้องในสายเลือด ท่านก็ไม่ควรทำอะไรที่จะเป็นการทำร้ายพี่น้องฝ่ายจิตวิญญาณของท่าน “ดังนั้นเราอย่ากล่าวโทษกันและกันอีกเลย แต่จงตัดจิตใจเสียดีกว่าว่าจะไม่วางสิ่งของซึ่งทำให้สะดุด หรือกีดขวางทางของพี่น้องเป็นการคิดที่จะไม่กินเนื้อสัตว์หรือเห็บอ่อนหรือทำสิ่งใดๆที่เป็นเหตุให้พี่น้องสะดุด (โรม 14:13,21)

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการนัดเพื่อนต่างเพศเที่ยว? ท่านจะนำไปประยุกต์กับการวางแผนนัดเพื่อนเที่ยวและการปฏิบัติต่อเพื่อนต่างเพศได้อย่างไร?

ให้ท่านทำตัวสบายๆ กับเพื่อนที่ท่านนัดเที่ยวเหมือนกับว่าเขาเป็นเพื่อนคริสเตียนคนหนึ่งอย่าเป็นผู้ที่ชอบตำหนิหรือชอบจับผิดมากเกินไป เหมือนกับที่ท่านแตกต่างจากคนอื่น เพื่อนที่ท่านนัดเที่ยวก็คงจะมีความคิดแตกต่างกับท่านในเรื่องที่ว่าควรหรือไม่ควรเกี่ยวกับกิจกรรม สถานที่ ฯลฯ ถ้าไม่ออกนอกกลุ่มนอกทางก็ไม่จำเป็นที่จะเปลี่ยนแปลงเขาตามแนวความคิดของท่านนั้นเป็นหน้าที่รับผิดชอบของพระเจ้า

แต่หน้าที่รับผิดชอบของท่านก็คือที่จะคำนึงถึงท่าทีและคุณค่าของเพื่อนที่ท่านนัดเที่ยว ท่านไม่ควรเสนอกิจกรรมและสถานที่ๆจะไปอันเป็นเหตุให้ พี่น้องของท่านต้องสะดุด พระเจ้าเรียกร้องให้ท่านให้เกียรติต่อพระเจ้าโดยการทำทุกอย่างที่ท่านสามารถ เพื่อช่วยให้เพื่อนของท่านดำเนินชีวิตโดยมโนธรรมที่ถูกต้องต่อพระเจ้า ข้อพระธรรมในหนังสือโรม ตรงนี้จะชี้ให้เห็นถึงคุณค่าอันสูงที่พระเจ้าคาดหวังจากท่าน เพื่อท่านจะนำไปใช้ในประสบการณ์ในการนัดเที่ยวและความสัมพันธ์

อ.เปาโลได้กล่าวว่ามันเป็นการไม่สมควรที่จำให้เรื่องความรัก ความสนุกสนานเป็นเหตุให้ท่านทำบาปต่อพระเจ้า

3. การทรงนำที่แน่นอน (โรม 14:19)

กฎอีกประการหนึ่งของการนัดเที่ยวคือการวางแผนล่วงหน้าและเสริมสร้างเพื่อนที่ท่านนัดเที่ยวอยู่บนพื้นฐานของความรักของท่านต่อพระเจ้า การนัดที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้าจะนำไปสู่ปัญหาที่คาดไม่ถึง การวางแผนจึงเป็นเรื่องที่จริงจังที่ต้องใช้เวลาและความคิด สถานที่ๆท่านจะไป สิ่งที่ท่านจะทำ และจำนวนเงินที่ท่านจะใช้จ่าย สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่จะต้องมาพิจารณาบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและการจัดเรื่องลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง (อ่านตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ให้นักศึกษาฟัง)

นายแจ่มและ น.ส.จันทร์ เป็นนักเรียนในชั้นเดียวกันทั้งสองไม่สนิทกันจนกระทั่งได้มาพบกัน ในงานที่ ร.ร.จัดขึ้นตอนกลางคืน หลังจากเลิกงานทั้งสอง ก็ไปหาอะไรทานสองต่อสองก็หัวเราะอย่างสนุกสนานพร้อมทั้งพูดคุยกันเรื่องที่ตนชอบ ภายหลังทั้งสองคนก็ตัดสินใจออกไปเที่ยวด้วยกันอีก ทั้งสองชอบมีกิจกรรมร่วมกัน ไม่นานนายแจ่มก็นัด น.ส.จันทร์ออกไปเที่ยวบอยซ์อินคืนหนึ่งทั้งคู่ไม่ได้วางแผนในการออกไปเที่ยวด้วยกัน เมื่อนายแจ่มไปรับ น.ส.จันทร์ ก็ถาม น.ส.จันทร์ว่าอยากจะทำอะไรในคืนนี้? น.ส.จันทร์ก็ตอบไปว่าทำอะไรก็ได้ที่นายแจ่มต้องการ นายแจ่มเองก็ไม่แน่ใจจึงขับรถตะเวรไปเรื่อยๆ อีกไม่นานทั้งคู่ก็ออกนอกเมืองถึงทะเลสาบ นายแจ่มก็เปิดวิทยุฟังพร้อมเอาแขนโอบ น.ส.จันทร์.....(ภายหลังที่ได้อ่านเรื่องนี้ให้นักเรียนฟังแล้ว) ให้ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อที่จะ

นำเข้าสู่ความคิดเห็นของท่านในเรื่องการวางแผน
นัดเพื่อนต่างเพศ

สถานการณ์ในเรื่องนี้ต่างกันอย่างไรกับสิ่ง
ที่พระคริสต์พึงประสงค์ในการนัดเที่ยวของคริส
เตียน? ท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้แตกต่างจากนาย
แจ่มและ น.ส.จันทร์ได้อย่างไร? ไม่มีความมึน
ลึบในเรื่องการวางแผนในการนัดเที่ยว พระคัมภีร์
ให้หลักการที่จะทรงนำท่าน

“เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิด
ความสงบสุขแก่กันและกัน” (โรม 14:19)

1. ให้ใส่ใจในความสนใจสวัสดิภาพของเพื่อนต่าง
เพศที่ท่านนัด วางแผนการนัดเที่ยวของท่านด้วย
ความคิดนี้ในใจ สามัญสำนึกจะบอกท่านว่าการ
กระทำใดเป็นการเห็นแก่ตัวหรือนำมาซึ่งการ
ทดลองและสถานการณ์ที่เสื่อมเสียชื่อเสียงดัง
ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น
2. ให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางความประพฤติ และ
ความคิดต่อกันและกัน ท่านสามารถตระหนักถึง
การทรงสถิตอยู่ของพระเยซูในสภาพที่เลี้ยวที่มอง
ไม่เห็นในแต่ละครั้งที่ท่านมีนัดและจงให้เกียรติแด่
พระองค์ ถ้าท่านรักษานัดเที่ยวของท่านให้อยู่ใน
ภาพพจน์ที่ถูกต้องกับการดำเนินชีวิตของท่านกับ
พระเยซูตั้งแต่วันแรกท่านจะไม่ผิดหวัง
3. ให้ความสัมพันธ์ในการนัดเที่ยวของท่านเต็มไปด้วย
ด้วยการแลกเปลี่ยนที่เป็นแง่บวกไม่ใช่การหลีกเลี่ยง
ที่เป็นแง่ลบ พูดอีกนัยหนึ่งก็คือวางแผนในลักษณะ
“จงทำ ไม่ใช่อย่าทำ” เป็นสิ่งที่น่าเสียดายที่คริส
เตียนมากมายถึงจนถึงสิ่ง “อย่าทำ” อันเป็นเหตุให้

มาถึงชีวิตครบบริบูรณ์ตามที่พระเยซูสัญญาไว้ได้
ยาก (ยอห์น 10:10)

แรงกดดัน คือจัดชั้นต่ำในการนัดเที่ยว เป็น
แรงกดดันจากโลกที่จะทำให้เราเอาแบบอย่าง
มาตรฐานการประพฤติแบบชาวโลกที่หละหลวม
และแรงกดดันจากเนื้อหนังและพินัยกรรมที่จะให้เราเอา
เรื่องเพศที่พระเจ้าให้มานั้นในทางที่ผิด

แต่ถ้าท่านมีศรัทธาพระคริสต์ในชีวิตพร้อม
ด้วยการวางแผนโดยวิจรรณญาณอย่างดี ท่านจะ
สามารถหลบพ้นภัยแห่งการทดลอง ประสบการณ์
ในการนัดเที่ยวนี้จะเตรียมท่านสำหรับความรักที่
เติบโต ที่ในชีวิตสมรสและความรับผิดชอบใน
ครอบครัว

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

ท่านจะใช้มาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่พระเจ้า
ให้เพื่อนะไปวางแผนเรื่องการนัดเที่ยวของท่าน
สำเร็จผลได้อย่างไร? มีข้อความจากพระคัมภีร์ที่วาง
แนวทางไว้สำหรับเราที่จะนำมาใช้ได้ “ดูก่อนที่
น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ของใครครวญถึงสิ่งที่จริง
สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่เป็นสิริยศ สิ่ง
ที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้ามีสำไคที่กล้าเลศ สิ่งที่ควร
แก่การสรรเสริญ ก็จงใคร่ครวญดู” (ฟิลิปปี 4:8)

ถ้าท่านอยู่ในสังคมที่แคบหรือเป็นสมาชิก
ในโบสถ์มีไม่ค่อยจะมีหนุ่มสาวมากนัก ทางที่ดีให้
ท่านไปปรึกษาศิษยาภิบาลหรือผู้นำกลุ่มอนุชนใน
เรื่องการนัดเที่ยวและชีวิตในสังคมพร้อมทั้งอธิฐาน
ร่วมกัน ในการนี้ก็ให้ศิษยาภิบาลหรือผู้นำ แนะนำ
วิธีการที่เหมาะสมในการนัดเที่ยวให้กับท่านและ

อนุชนคนอื่นภายใต้หลักคำสอนของคริสเตียน ยิ่ง
ไปกว่านั้น ให้พระเยซูช่วยท่านในความสัมพันธ์
ของการนัดเที่ยว พระองค์ทรงห่วงใยท่านในเรื่อง

สำคัญนี้และต้องดำเนินตามพระองค์ เมื่อท่านทำ
ดังนี้ ท่านจะพบกับความชื่นชมยินดีและความสุข
อันใหญ่หลวง

บทที่ 10 ความรักคืออะไร

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อหนุนใจให้นักเรียนประเมินคุณค่าท่าทีที่เขามีต่อความรักและช่วยให้เขาเข้าใจถึงความรักที่เติบโตเต็มที่มีส่วนอย่างไรกับการนัดเที่ยวและความสัมพันธ์ในชีวิตคู่
ข้อพระคัมภีร์	ยอห์น 5:20,16:27, 1 โครินธ์ 13:4-7, 1ยอห์น3:18,4:,7,8
ข้อท่องจำ	1 โครินธ์ 13:4
อุปกรณ์การสอน	ภาพโปสเตอร์ที่จะต้องเตรียมก่อนชั้นเรียน กระดาษ ดินสอ ชอล์ก แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1.รูปแบบของความรัก	2.ความรักที่ยั่งยืนนาน
	1.1ฟีเลโอ	3.ความรักที่ทำลาย
	1.2อากาเป่	
	1.3เอโรส	

เข้าสู่บทเรียน

อะไรคือความรัก ความรักได้ได้ถูกบรรยายและพรรณนาโดยกวีมากมาย และสงครามที่เกิดขึ้นจากความรักเป็นเหตุมีไม่น้อย

กิจกรรม 1

ระหว่างสัปดาห์ให้ตัดภาพจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารที่บรรยายเกี่ยวกับความรัก ตัดภาพเหล่านี้ลงไปในกระดาษหรือกระดาษแผ่นใหญ่เพื่อที่จะนำมาประกอบคำบรรยายเรื่องเกี่ยวกับความรัก

ในสายตาของชาวโลก ความรักเป็นทุกสิ่งตั้งแต่ความเศร้าไปถึงความปิติยินดี ความรักเกิดจากสายตาที่จ้องมองกันจนกลายเป็นความผูกพันอย่างดีที่สุด ความรักคือความห่วงใยที่จะช่วยเหลือและป้องกันและแบ่งปันด้วยกันและกันในทุกๆด้าน อย่างเลวร้ายที่สุดความรักได้ถูกลดค่าลงโดยการเห็นแก่ตัวและความพึงพอใจใน

เรื่องเพศ ชาวโลกได้มองความรักเป็นเกมส์สนุก ความรักจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ขังการผู้อื่นหรือไม่ก็เพื่อความต้องการของตัวเอง

พระเจ้าได้จัดเตรียมให้เรามากมายเมื่อพระองค์พูดถึงความรัก ไม่มีสิ่งใดเปรียบได้เมื่อพระองค์พูดถึงความรัก “เหตุเพราะว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (โรม 5:5)

ศึกษาพระคัมภีร์

1.แบบของความรัก

(ยอห์น 5:20,16:27, 1ยอห์น 4:7,8)

คำ 3 คำที่ใช้ในภาษากรีกที่พูดถึงความรักในรูปแบบต่างกัน

1.1ฟีเลโอ เป็นความรักอันพี่น้อง และมีความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้อง ความรักในระดับนี้มีอารมณ์และการเปลี่ยนแปลง ความรักแบบนี้เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า แท้จริงความสัมพันธ์ของพระบิดาและพระบุตรมีความรักแบบนี้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย”พระบิดาทรงรัก (ฟีเลโอ) พระบุตร และทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ” (ยอห์น 5:20) พระเยซูเห็นชอบกับความรักเช่นนี้ในสาวกของพระองค์ พระองค์พูดถึงความรักแบบนี้ที่จำเป็นต่อความสัมพันธ์ของท่านต่อพระองค์และพระบิดา ในยอห์น 16:27 พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักท่านทั้งหลายเพราะว่าท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระบิดา”

1.2อากาเป ความรักนี้อยู่เหนือฟีเลโอเป็นความรักที่มีคุณสมบัติทางด้านวิญญาณจิตและเป็นรูปแบบ

ความรักที่สูงที่สุด คำนี้เป็นคำค่อนข้างใหม่ในภาษากรีกเมื่อพระคัมภีร์ใหม่ถูกบันทึก เป็นคำที่มีความหมายว่า รักหมดหัวใจ เป็นรักที่ความหมดให้กับอีกผู้หนึ่ง นอกเหนือจากอารมณ์และความรู้สึกที่เข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ความรักแบบนี้แสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อบุคคลที่ท่านรัก เป็นความรักอย่างที่พระเยซูได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเราทั้งหลาย เพราะพระองค์ได้สำแดงความรักที่เสียสละโดยการวายพระชนม์เพื่อไถ่เราตามแผนการของพระบิดาเจ้า พระคัมภีร์ได้ใช้คำนี้เพื่อเล็งถึงความปรารถนาดีที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ และความรักนี้ก็สัมพันธ์กับธรรมชาติของพระองค์ “ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1ยอห์น 4:7,8)

3.เอโรส คำนี้ไม่มีปรากฏในพระคัมภีร์ แต่ปรากฏบ่อยครั้งในบทความกรีกสมัยโบราณเป็นความรักที่เน้นฝ่ายร่างกายและสัมผัสทั้ง 5 ถึงแม้ว่าเอโรสเริ่มต้นและเกี่ยวข้องกับเสน่ห์ฝ่ายร่างกาย แต่เป้าหมายในการบรรลุผลนั้นอยู่ในวงจำกัดคือในการแต่งงาน เป็นความรักที่มีตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางมากกว่าฟีเลโอ และตั้งอยู่บนพื้นฐานการสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง ร่างกาย

2.ความรักที่ยั่งยืนนาน

(1 โครินธ์ 13:4-7)

แผนการของพระเจ้าสำหรับความรักคือการเจริญเติบโต รูปแบบของพระองค์สำหรับการนัด

เที่ยว และการแต่งงานคือ ความรักแบบฟีเลโอที่ค่อยพัฒนาเป็นอากาเปในขณะที่ยังคงทรงงานท่าน ความสัมพันธ์ในการนัดเที่ยวที่อยู่บนพื้นฐานของเอโรสอย่างเดียวนั้น เป็นความบาปและการทำลายความหวังในการคงไว้ซึ่งความรักที่ถาวร เอโรสปฏิเสธความรักที่สมบูรณ์แบบและเปลี่ยนความรักเป็นความโลภ เพราะพื้นฐานของเอโรสอยู่ที่ตัวเองเป็นใหญ่ เอโรสจึงไม่ใช่พื้นฐานที่จะใช้ปูสำหรับความสัมพันธ์ที่มีความหมาย ความรักแบบอากาเปได้บรรยายไว้ดังนี้ (1 โครินธ์ 13:4-7) ความรักเช่นนี้แสวงหาที่จะให้แต่สิ่งที่ดีที่สุดกับคนที่ท่านรัก ซึ่งหมายถึงการอดทนนานไม่ว่าจะเสียค่าสักเท่าใดก็ตาม และสามารถที่จะทนเอาทุกสิ่งเพื่อผลประโยชน์ของคนที่คุณรัก นั่นหมายถึงความรักของท่าน “ชื่นชมยินดีในความจริง” โดยปฏิเสธที่จะฟังคำนิทาหรือมุสาเกี่ยวกับคนที่ท่านรัก และความรักที่แท้จริงและมั่นคงที่พระเจ้าประทานให้ในใจของท่านจะไม่แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเอง แต่เป็นของคนที่คุณรัก

3.ความรักที่ทำลาย

(1ยอห์น 3:18)

ความหลงคือความต้องการหรือชอบพอบุคคลหนึ่งบุคคลใดในทันทีทันใด ความหลงอาจนำไปสู่ความรักแบบฟีเลโอหรืออากาเปได้ แต่บ่อยครั้งที่ความหลงอาจทำให้เราตาบอดมองเห็นแต่ส่วนดีของบุคคลหนึ่งเท่านั้น และสร้างมโนภาพเกินความจริง ความหลงคือความรักประเภทนิยาบที่ชาวโลกแสวงหาในความสัมพันธ์ด้านความรัก คือบุคคลหนึ่งที่จะสะกดมนต์ขลังและเป็นคำตอบ

สำหรับความฝันของเขา ให้เรามาดูความหลงและผลของมัน

ประการแรก

ความหลงทำให้บิดเบือนภาพพจน์ที่แท้จริงของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งหลังจากแต่งงานแล้วทั้งคู่ไม่สามารถทำตัวให้สมกับอีกฝ่ายคาดหวังไว้

ประการที่สอง

ความหลงวาดภาพชีวิตคู่และเรื่องเพศไว้อย่างเลอเลิศ แต่เมื่อต่อมาเผชิญกับชีวิตจริงในแต่ละวันอาจก่อให้เกิดความผิดหวัง

ประการที่สาม

ความหลงไม่คำนึงถึงผลกระทบของความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจึงขึ้นอยู่กับความรู้สึกเสียส่วนใหญ่โดยไม่ต้องคำนึงถึงปัญหาเรื่องความเป็นจ้าวอารมณ์ รสนิยม ความแตกต่างด้านศาสนา วัฒนธรรม การเงิน อาชีพ สุขภาพ

ประการที่สี่

ความหลงทำให้เกิดความปิติยินดีที่ไม่เที่ยงแท้ซึ่งดูเหมือนจะให้หลักประกันแห่งความสุข แต่ไม่สามารถปรากฏเป็นจริงในชีวิตสมรสได้

ประการสุดท้าย

ความหลงเป็นการหลีกเลี่ยงจากบุคลิกลักษณะที่ไม่ดีถึงจุดที่ต้องการฝันนั้นทำให้บุคลิกลักษณะตัวจริงไม่ปรากฏชัดเหมือนการใส่หน้ากากเข้าหากัน

ให้ท่านเปรียบเทียบความรู้สึกหรือความรัก
ของท่านต่อใครคนหนึ่งคือความแตกต่างดังต่อไปนี้

- 1.ความรักต้องการเวลาในการเติบโตและพัฒนาถึงความสมบูรณ์ ความหลงที่เกิดขึ้นทันทีทันใดและอาจสูญหายไปทันทีทันใด
- 2.ความรักพิจารณาถึงบุคลิกลักษณะทั้งหมดความหลงมองเฉพาะตาในส่วนที่ทำให้เกิดความสนใจ (ลักษณะ ความสนุกสนาน ฯลฯ)
- 3.ความรักมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ผู้อื่น ความหลงมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ตัวเอง
- 4.ความรักมีความหนักแน่นและมั่นคงและสามารถควบคุมตัวเอง แม้ต้องแยกกันอยู่คนละแห่ง ความหลงไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ถ้าต้องแยกจากกัน
- 5.ความรักคำนึงถึงความเสียหายทางร่างกายเป็นส่วนประกอบเล็กน้อยในความสัมพันธ์ ความหลงคำนึงถึงความเสียหายทางร่างกายและการตะต้องสัมผัสเป็นเรื่องใหญ่
- 6.ความรักทนได้แม้มีอุปสรรคและความยากลำบาก ความหลงเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่คาดคิด

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

กิจกรรม 2

ขณะที่ท่านกำลังพูดถึงเรื่องความรักแท้ใน 4 ประการนี้ให้ท่านจดไว้บนกระดาน ความรักแท้คือ

- 1.ความเข้าใจ
- 2.ความห่วงใยที่แท้จริง
- 3.การช่วยเหลือกัน
- 4.การยอมรับความแตกต่างของกันและกัน

ท่านรู้ได้อย่างไรว่านั่นเป็นความรักแท้?

ตรวจสอบความรู้สึกของท่านที่มีต่อใครคนหนึ่งตามกฎเกณฑ์นี้

1.รักแท้เข้าถึงคนที่ท่านรัก เป็นความรู้สึกอย่างที่เขา
รู้สึกและในการร่วมทุกข์ร่วมสุขถ้าความสัมพันธ์
ของท่านกับเพื่อนต่างเพศเป็นเช่นนี้ ท่านก็จะปู
พื้นฐานที่ดีสำหรับความรู้สึกที่จะตามมาในการมั่นคง
และการแต่งงาน

2.รักแท้ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพความสุขและการ
พัฒนาของคนที่ท่านรัก ความรักนี้ยอมรับรู้ถึงความ
แตกต่างของอีกฝ่ายและไม่เข้าไปก้าวท้าวโดยให้
อิสระแก่เขาในการพัฒนาและทุ่มเทกำลังความ
สนใจและความสามารถ และยอมรับว่าพระเจ้ามี
แผนการณ์สำหรับแต่ละคนและเต็มใจที่จะเสี่ยง
แม้ว่าแผนการณ์นั้นไม่เหมือนกัน

3.รักแท้เต็มใจที่จะช่วยเหลือคนที่ท่านรัก ซึ่งรวมถึง
กำลัง เวลา เงินทอง ความคิด มั่นทำให้
ความสัมพันธ์ของท่านลึกซึ้งมากกว่าการคบแบบ
เพื่อนต่างเพศจนถึงขั้นแต่งงาน ท่านยินดีจะร่วม
ชีวิตคู่กับคนที่ท่านรักไหม? ผู้ที่ท่านรักนั้นจะไม่
เพียงแต่คำนึงและเป็นห่วงสวัสดิภาพและการ
ก้าวหน้าของคนที่ท่านรัก แต่จะต้องทำอะไรให้
บังเกิดผล

4.รักแท้ยอมรับความแตกต่างของคนที่ท่านรักและ
ให้อิสระแก่เขาในการแสดงออกตามลักษณะนิสัยที่
แท้จริงของเขา รักแท้เป็นการหนุนใจไม่ใช่ทำลาย

บทที่ 11 การเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ชีวิตสมรส

เป้าหมายบทเรียน เพื่อช่วยนักศึกษาให้จริงจังต่อการสำรวจสาระสำคัญก่อนการตัดสินใจแต่งงาน

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 143 : 1, 2, 5-8, 1 โครินธ์ 7 : 23, 32, 33, เอเฟซัส 4 : 22-24

ข้อท่องจำ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยินดีถึงความรักมั่นคงของพระองค์ในเวลาเช้า เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขอทรงสอนข้าพระองค์ถึงทางที่ควรไปเพราะข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่ในพระองค์ (สดุดี 143 : 8)

โครงเรื่อง

1. เริ่มต้นจากที่ใด	3. การคำนึงขึ้นพื้นฐาน
1.1 แสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเกี่ยวกับการแต่งงาน	3.1 เจตนาธรรม
1.2 รับรู้ถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า	3.2 ความเหมาะสม
1.3 คาดหวัง รับ และกระทำตามการทรงนำ
วิญญาณ	3.3 ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายจิต
2. ชีวิตสมรสมีไว้เพื่อข้าพเจ้าหรือ?	

เข้าสู่บทเรียน

มนุษย์ต่างจากสัตว์เป็นอย่างมาก มนุษย์มีความรู้สึกถึงพระเจ้าเนื่องจากถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:26, 27) มนุษย์มีความสามารถซึ่งไม่มีปรากฏในโลกของสัตว์ มนุษย์มีมโนธรรม รู้จักที่จะตั้งคำถาม แม้บางคำถามอาจหาคำตอบไม่ได้ และการตอบสนองต่อพระเจ้า

ท่านถูกสร้างขึ้นอย่างอัศจรรย์ ไม่เหมือนสัตว์ในจักรวาล หรือสัตว์ที่ต้องดำเนินไปตามสัญชาตญาณ ท่านสามารถที่จะวางแผนและเลือกทางเดินของท่านนอกจากการตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์แล้ว ไม่มี การตัดสินใจอันใดที่จะส่งผลต่อชีวิตของท่านมากกว่าการตัดสินใจแต่งงาน เนื่องด้วยเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ

พระเจ้าจึงคาดหวังว่าท่านจะใช้ความคิดอย่างไตร่ตรอง พระองค์ต้องการให้ท่านเตรียมตัวอย่างรอบคอบและตัดสินใจตามน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่ตามสัญชาตญาณแบบสัตว์โลก หรือตามค้นหาของเนื้อหนังที่คิดหาแต่ผลกำไร

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เริ่มต้นจากที่ใด

(สคุดี 143:1,2,5-8)

กิจกรรม 1

ในระหว่างสัปดาห์ให้ท่านติดต่อสามิ-ภรรยา คู่หนึ่งและคน โสคอีก 2 คน จากคริสจักรของท่าน เพื่อที่จะมาพูดในชั้นเรียนเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและชีวิต โสค และแจ้งให้เขาทราบเพื่อที่จะเตรียมตัวพร้อมในการตอบคำถามต่างๆต่อไปนี้ตามข้อคิดเห็นในเรื่องชีวิตครอบครัวและชีวิต โสค

1. ท่านรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าต้องการให้ท่านแต่งงานหรืออยู่เป็น โสค? 2. ท่านรู้สึกว่าจะอะไรคือบทบาทที่สำคัญที่สุดในการปรนนิบัติรับใช้ที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้สำหรับท่านในฐานะ โสคหรือมีครอบครัวแล้วก็ได้?
2. ในระหว่างการสอนให้นักเรียน 2 คน ซักถามแขกผู้ที่ได้รับเชิญมาด้วยคำถาม 2 ข้อข้างบนนี้หลังจากนั้นถ้ามีเวลาก็ให้มีการซักถามเพื่อตอบปัญหาต่างๆ

การเตรียมตัวเพื่อชีวิตสมรสเป็นขั้นตอนตลอดชีวิตที่เริ่มต้นจากประสบการณ์แรกสุดในชีวิตในหนังสือสคุดี กษัตริย์ดาวิด ได้พูดถึงปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สำคัญๆ คำพูดของกษัตริย์ดาวิดยังคงทันสมัยเมื่อท่านทบทวนถึงการเตรียมตลอดชีวิตเพื่อชีวิตสมรสหรือการเป็น โสค “ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเจี่ยพระกรรมสดับคำวิงวอนของข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ตามความสัตย์สุจริตของพระองค์ ตามความชอบธรรมของพระองค์ ข้าพระองค์ระลึกถึงสมัยเก่าก่อนได้ ข้าพระองค์ภาวนาถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำ ข้าพระองค์รำพึงถึงหัตถกิจของพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยืนถึงความรักมั่นคงของพระองค์ในเวลาเช้าเพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขอทรงสอนข้าพระองค์ถึงทางที่ควรไป เพราะข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่ในพระองค์ (สคุดี 143:1, 5, 8)

1.1 แสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเกี่ยวกับการแต่งงาน ทูลถามพระองค์ถึงแผนการของพระองค์ที่มีต่อชีวิตของท่าน

1.2 รับรู้ถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า กษัตริย์ดาวิดมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงนำพระองค์อย่างสัตย์ซื่อเมื่อมีการตัดสินใจที่สำคัญๆ การทรงนำในเรื่องการแต่งงานก็เป็นการตัดสินใจที่สำคัญด้วย

1.3 คาดหวัง รับ และกระทำตามการทรงนำความรักมั่นคง (สคุดี 143:8) แสดงว่ากษัตริย์ดาวิดคาดหวังว่า พระเจ้าจะทรงตอบและทรงขอบพระคุณพระองค์ล่วงหน้า รับรู้คำตอบของพระองค์ต่อท่านเมื่อท่านมองดูชีวิตของท่านและพระประสงค์ของพระองค์เหนือชีวิตท่าน

ขอบคุณพระองค์เมื่อท่านกระทำตามน้ำพระทัย
พระองค์

2. ชีวิตสมรมมีไว้เพื่อข้าพเจ้าหรือไม่?

(1 โครินธ์ 7:23, 32, 33)

เป็นไปได้ที่เมื่อท่านได้อธิษฐานและ
ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ท่านจะพบว่าชีวิตโสด
เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีไว้สำหรับท่าน
อ.เปาโลได้หนุนใจให้ผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ที่จะ
พิจารณาชีวิตการอยู่เป็นโสดในสภาวะการที่
ลำบากซึ่งเขาเผชิญอยู่ และรู้สึกได้ว่า ผู้เชื่อเหล่านี้จะ
ปรนนิบัติพระเจ้าได้ดีถ้าเขาไม่ต้องสาละวน
วุ่นวายอยู่กับการรับผิดชอบในครอบครัว
“ข้าพเจ้าอย่างให้ท่านพ้นจากความสาละวน
วุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีการหย่าร้างสาละวนในการทำงาน
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นทีพอ
พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่คนที่มีภรรยา
แล้วก็สาละวนในการทำงานของโลกนี้ เพื่อจะทำสิ่ง
ที่พอใจของภรรยา” (1 โครินธ์ 7:32, 33)

กิจกรรม 2

ภายหลังจากที่อธิบายถึงแผนการของพระเจ้าที่จะ
ให้อยู่เป็นโสดหรือแต่งงานก็ได้ นั่น ให้นักเรียน
จดข้อดีของทั้ง 2 ฝ่าย หนุนใจให้มีการอภิปราย
กัน จากนั้นสรุปโดยเน้นให้เห็นว่า เราสามารถ
รับใช้พระเจ้าอย่างเกิดผลได้ไม่ว่าจะเป็นโสด
หรือไม่ก็ตาม

ในการปรนนิบัติพระเจ้าเต็ม
ความสามารถที่พระเจ้าให้ท่าน ไม่ว่าท่านจะอยู่
เป็นโสดหรือแต่งงานก็ตามจงใช้ชีวิตของท่านเพื่อ
เป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

3. การคำนึงขั้นพื้นฐาน

(เอเฟซัส 4:22-24)

เมื่อท่านแน่ใจว่าพระเจ้ามีแผนการณ์ให้
ท่านแต่งงาน ท่านและคู่ชีวิตต้องมาพิจารณาถึง
ขั้นพื้นฐานในการนำไปสู่ชีวิตคู่ที่ประสบ
ผลสำเร็จ

กิจกรรม 3

ในระหว่างสัปดาห์ให้ท่านติดต่อกับศิษยาภิบาล
เพื่อที่จะมาพูดเรื่องการเตรียมตัวสำหรับการ
แต่งงาน แจ้งให้ศิษยาภิบาลรู้ด้วยว่าจะใช้เวลา
ประมาณ 10-15 นาที หลังจากนั้นจะเป็นรายการ
ถาม-ตอบ

3.เจตนารมณ์

อะไรคือเจตนารมณ์ในการแต่งงานของ
ท่าน? ท่านได้ตรวจดูจิตใจท่านแล้วหรือ? ท่านทั้ง
สองมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในชีวิตสมรสใหม่?
ท่านเห็นด้วยกับความต้องการขั้นพื้นฐานที่ท่าน
นำเข้าสู่ชีวิตสมรสหรือไม่? ถ้าท่านตระหนักถึง
อันตรายที่เกิดขึ้นจากความหลง ท่านจะพบว่าสิ่ง
ที่น่าเศร้าที่สุดที่อาจเกิดขึ้นกับท่านก็คือ การ
ตัดสินใจแต่งงาน เนื่องจากแรงดึงดูดฝ่ายร่างกาย
และความต้องการทางเพศ

สร้างชีวิตสมรสของท่านขึ้นบนพื้นฐานของความ
รักแบบอากาเป ที่จะพัฒนาขึ้นเมื่อท่านแสวงหา
พระเจ้าด้วยกันในระหว่างการนัดเที่ยวและการ
หมั้น

3.2 ความเหมาะสม

ไม่มีใครที่เหมือนกันจริงๆ พระเจ้าสร้างให้เราแตกต่างกัน แต่ถ้าท่านทั้งสองไม่ได้มีส่วนที่คล้ายคลึงกันเข้าสู่ชีวิตสมรสแล้ว ท่านจะพบกับอุปสรรคมากมายในการปรับตัวและเป้าหมายในชีวิตบางครั้งความต่างกันมากทางด้านรสนิยมและเบื้องหลังของชีวิตจะนำไปสู่ชีวิตสมรสที่แตกร้าวตั้งแต่จุดเริ่มต้น ความแตกต่างที่เราควรคำนึงถึง

- ก. เบื้องหลังพื้นฐานการเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ข. ด้านเชื้อชาติ
- ค. ความแตกต่างด้านอายุ
- ง. ด้านศาสนาหรือความเหมาะสมฝ่ายจิตวิญญาณ

3.3 ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณ

นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะนำชีวิตสมรสไปสู่ความสำเร็จ สิ่งนี้ได้มาโดยการดำเนินชีวิตอย่างหนักแน่นกับพระเยซูคริสต์ และการเติบโตขึ้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ท่านจงทิ้งตัวเก่าของท่าน ซึ่งคู่กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเลื่อมเสียไปสู่ความตายตามต้นหาอันเป็นที่ล่อลวง และจงให้วิญญาณจิตของท่านเปลี่ยนใหม่ และให้ท่านสวมสภาพใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง (เอเฟซัส 4:22-24)

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

ท่านต้องวางแผนการณ์หมั้นและแต่งงานตามสภาพความเป็นจริงและฐานะของท่าน เพราะท่านเป็นบุตรของพระเจ้า มีหลายขั้นตอนที่ท่านสามารถนำไปใช้ในการเตรียมการสำหรับ การหมั้น และแต่งงาน

1. ไปพบศิษยาภิบาลของท่าน ให้ท่านและคนรักของท่านไปพบศิษยาภิบาล เขาจะแนะนำท่านในจุดที่สำคัญในช่วงชีวิตตอนนี้ ศิษยาภิบาลของท่านมีหน้าที่รับผิดชอบต่อพระเจ้าที่จะเป็นผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณจิตของท่าน

2. พิจารณาคุณในหัวข้อ “การคิดคำนึงขั้นพื้นฐาน” ตามที่เขียนไว้ข้างบนนี้ ไม่ต้องกลัวที่จะจดบันทึกไว้เพราะท่านต้องมีความมั่นใจต่อกันและกันและต่อพระเจ้าในเรื่องนี้

3. เปิดเผยและแลกเปลี่ยนความเห็นของท่านอย่างละเอียดถึงการทรงนำของพระเจ้าต่อชีวิตของท่านในด้านอาชีพ ครอบครัว การรับใช้และการปรนนิบัติพระเจ้า ถ้าความคิดเห็นไม่ตรงกันท่านต้องเผชิญกับปัญหาในขณะนั้นและแสวงหาคำตอบจากพระเจ้าที่จะเป็นทางออก

4. จงใช้เวลาที่จะอธิษฐานและนมัสการพระเจ้าด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ ถ้าสิ่งนี้ไม่เกิดขึ้นในขณะที่ท่านคบกันและหมั้นกัน ยังจะเป็นการยากที่จะเป็นไปได้เมื่อท่านแต่งงานกันแล้ว

พระเยซูคริสต์ต้องการช่วยท่านในการตัดสินใจที่สำคัญในเรื่องการแต่งงาน ให้ท่านมอบถวายชีวิตของท่านต่อพระคริสต์และให้พระองค์นำพาชีวิตของท่าน

บทที่ 12 การเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ชีวิตสมรส

เป้าหมายบทเรียน	เพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นหาคำตอบในพระคัมภีร์ถึงเหตุผลในการแต่งงาน
ข้อพระคัมภีร์	ปฐมกาล 2:18, 3:16-19, สดุดี 127:3-5, มาระโก 10:6-9, เอเฟซัส 5:22-25, ฮีบรู 13:4
ข้อท่องจำ	เพราะเหตุนี้บุตรจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันกับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย (มาระโก 10:7-9)
อุปกรณ์การสอน	สัมภาษณ์คู่สมรส ตอบคำถามบนแผ่นกระดาษ กระดาษดินสอ กระดานชอล์ค แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

โครงเรื่อง	1. ท่านเป็นครอบครัว	2. ท่านเป็นของพระเจ้า
	1.1 ความเป็นเพื่อน	2.1 พยานของคริสเตียน
	1.2 ความสมหวัง	2.2 ความผูกพัน
	1.3 การให้กำเนิด	

เข้าสู่บทเรียน

“เนื่องด้วยเรารักกัน เราไม่จำเป็นต้องมีใบทะเบียนสมรส ดังนั้น เราจึงไม่ทำพิธีแต่งงาน” หลายคนที่มาอยู่ด้วยกันโดยไม่ทำพิธีและ จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องไม่ว่าจะด้วยสาเหตุอันใดก็ตามการละเลยและไม่ทำให้ถูกต้อง เป็นปัญหาที่เพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นหาคำตอบในพระคัมภีร์ถึงเหตุผลในการแต่งงาน

ปฐมกาล 2:18, 3:16-19, สดุดี 127:3-5, มาระโก 10:6-9, เอเฟซัส 5:22-25, ฮีบรู 13:4

เพราะเหตุนี้บุตรจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันกับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พราก

จากกันเลย (มาระโก 10:7-9) สัมภาษณ์คู่สมรส
ตอบคำถามบนแผ่นกระดาษ กระดาษดินสอ กระ
ดานชอล์ค แบบฝึกหัดนักเรียน พระคัมภีร์

หลายคนถูกข่มเหงและถูกฆ่าแต่คน
เหล่านั้นไม่สามารถปิดปิดความน่าละอายและ
ความผิดได้ เพราะคริสเตียนได้สำแดงความรักของ
พระเจ้าต่อคนเหล่านั้นที่ข่มเหง

กิจกรรม 1

ในระหว่างสัปดาห์ให้ท่านคิดต่อคู่สมรสที่มี
ความสุขในชีวิตคู่เพื่อจะมาสัมภาษณ์ในชั้นเรียน
เขียนคำถามต่อไปนี้ลงบนกระดาษแล้วแจก
ให้กับนักเรียน 5 คน

1. ทำไมการแต่งงานจึงสำคัญสำหรับท่าน
และมันได้ให้อะไรกับชีวิตของท่าน?
2. ท่านรู้สึกว่าจะอะไรเป็นอุปสรรคหรือการ
ท้าทายสำหรับครอบครัวส่วนใหญ่?
3. ท่านจัดการกับอุปสรรคเหล่านี้ได้อย่างไร
ในชีวิตสมรสของท่าน?
4. ชีวิตของท่านจะแตกต่างกันไปมากน้อยแค่
ไหนถ้าท่านไม่ได้แต่งงาน?
5. ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรที่จะให้กับหนุ่ม
สาวที่กำลังคิดจะแต่งงาน?

ก่อนการสัมภาษณ์ให้ท่านแนะนำคู่สามี-ภรรยา
ต่อชั้นเรียน หลังจากนั้นให้เขาทั้งสองแนะนำ
ตัวเองว่า เขาเป็นใคร มีอาชีพอะไร มีลูกกี่คน
 ฯลฯ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามตามคำถาม
ข้างบนนี้ และถ้ามีเวลาพอและนักเรียนในชั้น
สนใจก็ให้อ่านคำถามเพิ่มเติมได้

ตัวอย่างที่คนเหล่านั้นเห็นคือความมั่นคง
และความบริสุทธิ์ในความสัมพันธ์ของสามีภรรยาที่
เป็นคริสเตียน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามที่กล่าวหาว่าคริส
เตียนเป็นผู้ที่แลกเปลี่ยนสามีภรรยา กัน สำหรับท่าน
ที่เป็นคริสเตียน การแต่งงานเป็นสิ่งที่มีความหมายและมี
ความหมาย มีเหตุผลและประโยชน์มากมายในการ
สมรสที่พระเจ้านำท่านเพราะการสมรสนี้ไม่ได้
ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเพื่อฝันหรือโอกาส
ความรักแต่ต้องใช้เวลาตลอดชีวิตในการพัฒนา
ความรักที่นำไปสู่การแต่งงานเป็นเพียงส่วนหนึ่ง
ของความรักที่สามารถพัฒนาในช่วง 50 ปี ของการ
แต่งงาน

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ท่านเป็นครอบครัว

(ปฐมกาล 2:18, สดุดี 127:3-5, มาละโก 10:6-9,
ฮีบรู 13:4)

คำตอบขั้นแรกของคำถามที่ว่าทำไมคริส
เตียนจึงแต่งงานและวัตถุประสงค์ในการแต่งงาน
ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ส่วนตัวและครอบครัว

1.1 ความเป็นเพื่อน พระเจ้าสร้างมนุษย์เพื่อให้มี
เพื่อน เราจะรู้สึกเหงาถ้าเราอยู่ลำพังคนเดียว
เป็นเวลานาน การเป็นเพื่อนที่อยู่ในรูปแบบที่
ดีที่สุดคือสามีและภรรยา ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก
สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญของแผนการที่พระเจ้ามีไว้
สำหรับชายและหญิง (ให้นักเรียนสักคนอ่าน
ปฐมกาล 2 ข้อ 18)

1.2 ความสมหวัง พระคัมภีร์พูดถึงเรื่องเพศในตำแหน่ง
ที่เหมาะสมในมนุษย์สัมพันธ์ คือในความสัมพันธ์
ระหว่างสามีและภรรยา แต่ชาวโลกได้ทำเรื่อง

เพศแปรเปลี่ยนไปอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างหญิง-ชาย แต่พระคัมภีร์ได้บอกให้เราทราบว่าความสมหวังในเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตสมรส “จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เตียงสมรสปราศจากความชั่วช้าเพราะคนมีชูและคนที่ล่วงประเวณีนั้น พระเจ้าทรงพิพากษาโทษเขา” (ฮีบรู 13:4) อ.เปาโลตระหนักถึงสิ่งนี้ดีและท่านได้บอกว่าเรื่องเพศในชีวิตสมรสเป็นเครื่องมือที่จะช่วยป้องกันการผิดศีลธรรมอันจะนำความเสื่อมเสียมาสู่ชาวประเสริฐ (1 โครินธ์ 7:1-5) พระเยซูได้รวมความสัมพันธ์ทางเพศในชีวิตสมรสดังที่พระองค์ตรัสไว้ “เพราะเหตุนั้นบุรุษจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกันเขาจึงไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกันเหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พราดจากกันเลย” (มาระโก 10:7-9)

1.3 การให้กำเนิด

นอกเหนือจากความสมหวังในเรื่องเพศแล้วชีวิตสมรสก็เกี่ยวข้องกับการให้กำเนิดทารกและการเลี้ยงดู การเลี้ยงดูบุตรที่พระเจ้าประทานให้เป็นหน้าที่อันใหญ่หลวงและเป็นสิทธิพิเศษที่พระเจ้าให้กับคู่สมรสคริสเตียน เป็นโอกาสพิเศษที่จะมีชีวิตหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาและมีส่วนร่วมกับชีวิตของผู้ให้กำเนิด การให้กำเนิดเป็นความเป็นไปได้ที่พิเศษในการที่จะวางใจในพระเจ้าว่าจะช่วยให้ท่านกำเนิดและปรุ่่งแต่งอีกชีวิตหนึ่งที่อุบัติขึ้นมา (ให้นักเรียนอ่าน สดุดี 127:3-5)

2. ท่านเป็นของพระเจ้า

(ปฐมกาล 3:16-19, เอเฟซัส 5:22-25)

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วถึงผลประโยชน์ในทางส่วนตัวและครอบครัว อีกทางหนึ่งคือผลประโยชน์ในการแต่งงานคือที่จะเป็นพยานและเครื่องมือของพระเจ้า

กิจกรรม 2

อ่านคำถามต่อไปนี้แต่ละข้อ และเปิดโอกาสให้อภิปรายเป็นข้อๆไป

1. การเป็นผู้นำหมายความว่าคำพูดของสามีจะต้องเด็ดขาดเสมอไปใช่ไหม?
2. พระคริสต์สั่งให้สามีจงรักภรรยา แต่พระคัมภีร์สอนใหม่ว่า ภรรยาจะต้องรักสามี
3. ความรักแบบเสน่หา มีบทบาทในคู่สมรสคริสเตียนหรือไม่?
4. ความผูกพันหมายถึง การรักกันในทุกสถานการณ์? แม้แต่เมื่อท่านไม่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่จะรัก?
5. มีความรับผิดชอบที่เฉพาะเจาะจงสำหรับภรรยาในชีวิตครอบครัวแบบคริสเตียนใหม่? และสำหรับสามี?

2.1 พยานของคริสเตียน

เหตุผลใหญ่ในการแต่งงานก็คือ การร่วมมือกับพระเยซูคริสต์เพื่อจะสำแดงให้คนอื่นได้รู้ความจริง อ.เปาโลได้ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็น สามี-ภรรยา

ของคริสเตียนเป็นตัวอย่างถึงถึงความสัมพันธ์

ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร (เอเฟซัส 5:22-25)

2.2 ความผูกพัน ความรักที่โลกแสวงหา และท่าน ซึ่งเป็นคริสเตียนสามารถสำแดงคือความรักที่ขึ้นอยู่กับความผูกพัน ความผูกพันเป็นหัวใจของความรักที่เจริญเติบโตแบบอากาเปซึ่งพระเจ้าสามารถให้ท่าน ความผูกพันคือความรักที่เติบโตและดำรงอยู่ในท่ามกลางความทุกข์ยากหรือขณะที่ความรู้สึกรักไม่เกิดขึ้นความผูกพันเช่นนี้เกิดขึ้นในชีวิตสมรสได้ อย่างไรก็ตามท่ามกลางความกดดันที่สังคมเห็นดีด้วยกับความสะดวกและการเอาง่ายเข้าว่า? สิ่งนี้เกิดขึ้นได้เมื่อคริสเตียนเรียนรู้ที่จะดำเนินตามหลักพระกัมภีร์คือที่จะให้พระเจ้าเป็นเอกเป็นใหญ่ในชีวิตทุกๆด้าน การรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจเป็นการปูทางที่ดีที่สุดในการสื่อสัมพันธ์ความรักในทุกระดับ ด้วยหลักเกณฑ์นี้ความรักจะเติบโตอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งตามกาลเวลาซึ่งอยู่เหนือระดับ “การตกหลุมรัก”

2.3 การแบ่งแยกหน้าที่การทำงาน

มีบทบาทหรือหน้าที่รับผิดชอบในชีวิตสมรสที่พระกัมภีร์ได้พูดไว้อย่างชัดเจนเช่น สามีเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวหรือภรรยาคลอดบุตรและสนับสนุนสามี (ปฐมกาล 3:16-19) แต่ก็มีภาระงานในชีวิตสมรสที่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเป็นของผู้ชายหรือผู้หญิง พระเจ้าเรียกท่านให้เข้าสู่ชีวิตที่สมดุล ท่านจะต้องแบ่งภาระหน้าที่รับผิดชอบสำหรับครอบครัว เช่นเดียวกับที่ท่านแบ่งปันความสุขในครอบครัว

ปรับให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนเหล่านี้เป็นขั้นตอนที่ท่านสามารถนำไปใช้เพื่อจะชื่นชอบกับผลประโยชน์ในชีวิตสมรสและทำให้ชีวิตสมรสเป็นแบบอย่างพระเจ้ามุ่งหวังไว้

กิจกรรม 3

แจกกระดาษดินสอแก่นักเรียน ให้แต่ละคนเขียนลงในกระดาษ โดยไม่ต้องระบุชื่อ

1. สิ่งที่เขาพบว่ามิใช่ประโยชน์มากที่สุดในบทเรียนเกี่ยวกับการนัดเที่ยวและการแต่งงาน
2. สิ่งที่เขาพบว่าไม่ค่อยมีประโยชน์หรือไม่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียนในเรื่องนี้
3. ให้นักเรียนพับกระดาษแล้ววางไว้ที่โต๊ะใกล้ประตูก่อนออกจากห้องเรียน
4. ใช้ข้อคิดเห็นนี้เพื่อช่วยให้ท่านประเมินความต้องการของนักเรียน และในเวลาเดียวกันก็จะช่วยให้ท่านปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอนของท่านให้ดีขึ้น

จำไว้เสมอถึงจุดประสงค์หลักในแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตสมรสของท่าน อย่าลืมว่าเป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่จะให้ท่านมีชีวิตสมรสแบบคริสเตียนอย่างแท้จริง คือชีวิตสมรสที่มีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง ไม่ว่าจะผจญปัญหาร้ายแรงในชีวิต ท่านจะพบว่ายังไม่สายเกินไปที่จะร่วมกัน

มอบแผนการและเป้าหมายไว้กับพระองค์ พระองค์ จะช่วยท่านในความผิดพลาดของท่าน (โรม 8:28)

2. คิดเหมือนพระเยซูคริสต์และดำเนินชีวิต

เปรียบเสมือนว่าพระเยซูอยู่เคียงข้างท่านเสมอ มี แผ่นจารึกหรือเครื่องประดับที่ติดไว้บนฝาผนังที่คริสเตียนจำนวนไม่น้อยมีไว้ในบ้าน ซึ่งมีข้อความว่า “พระเยซูเป็นประมุขของบ้านนี้ เป็นแขกที่มองไม่เห็นและร่วมโต๊ะอาหารด้วยทุกมื้อ เป็นผู้ฟังอย่างเงียบในการสนทนาทุกครั้ง” ให้ความคิดนี้เป็นจริงในชีวิตของท่าน แล้วท่านจะพบการเปลี่ยนแปลง (ฟิลิปปี 2:4,5)

3. จำไว้ว่าสามีหรือภรรยาของท่านยังคงเป็นพี่น้องในพระคริสต์ที่ต้องปฏิบัติด้วยความรักและให้เกียรติเสมือนสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า วิกฤตการณ์เกิดขึ้นในบางครั้งก็เพราะทั้งสองลืมว่าแต่ละคนเป็นตัวของตัวเองในเวลาเดียวกับที่เป็นคู่ชีวิต เป็นที่น่าเศร้าสักเท่าใดเมื่อคริสเตียน 2 คน ลืมการเป็นตัวของตัวเองและฐานะที่เขาเป็นอยู่ใน

ครอบครัวต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าต้องการให้มีความสุขในครอบครัวคริสเตียน ซึ่งเริ่มต้นจากการเปิดเผยต่อกันและเติบโตขึ้นเมื่อท่านพัฒนาความเป็นเพื่อนเสริมสร้างความสอดคล้องด้านเพศสัมพันธ์ มีชีวิตทั้งในส่วนตัวและที่สาธารณะชนโดยสำแดงความรักของพระคริสต์และรับหน้าที่สำคัญในการเสริมสร้างครอบครัวให้มั่นคงเมื่อรูปแบบต่างๆ เหล่านี้ในชีวิตสมรสถูกจัดให้เข้าที่ ครอบครัวของคริสเตียนก็เปรียบเหมือนสวรรค์น้อยในบ้าน ขอพระเจ้าช่วยให้ความจริงที่พบในบทเรียนนี้เป็นจริงในชีวิตของท่าน เพื่อว่าท่านจะพร้อมเมื่อท่านต้องเผชิญกับการตัดสินใจในการแต่งงาน

ัญญาทิพย์ แบบฝึกหัดชั้นอนุชน การเลือกคู่ครอง

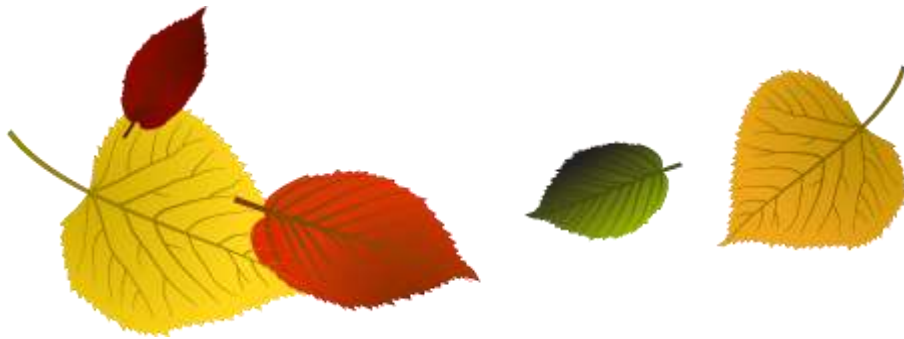
บทที่ 1 สามัคคีธรรมที่ดี

เราวางรูปแบบความสามัคคีธรรมตามอย่างไร?

หลักเกณฑ์ของความสามัคคีธรรมตามพระคัมภีร์:	ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์:	ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์:
“เขาทั้งหลายได้ชะมักเขม้นฟังคำสอนของพวกอัครทูต.....” (กิจการ 2.42)	ตัวอย่าง : ปฏิบัติตามคำสอนเท็จ เช่น มอร์มอน แทนที่จะปฏิบัติตามพระคัมภีร์	เข้าร่วมศึกษาพระคัมภีร์ประจำสัปดาห์ หรือเรียนในชั้นรวีวารศึกษา
“เขาทั้งหลายได้ชะมักเขม้นในการหักขนมปัง” (กิจการ 2.42)	_____	_____
“เขาทั้งหลายได้ชะมักเขม้นสามัคคีธรรม” (กิจการ 2.42)	_____	_____
“เขาจึงขายที่ดินและทรัพย์สิ่งของมาแบ่งให้แก่คนทั้งปวงตามซึ่งทุกคนต้องการ” (กิจการ 2.45)	_____	_____

หลักเกณฑ์ของความ สามัคคีธรรมตามพระคัมภีร์:	ไม่ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ :	ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์:
<p>“เขาได้ร่วมใจกันไป ในพระวิหาร” (กิจการ 2.46)</p>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
<p>“เขาได้ร่วมใจกัน...หัก ขนมปังตามบ้านของเขา” (กิจการ 2.46)</p>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>

บทที่ 2 การร่วมงานกับผู้นำในคริสตจักร

เราทั้งหลายซึ่งเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ เราจึงจะสามารถปรนนิบัติรับใช้ได้ในหลายๆด้าน โดยไม่ต้องอาศัยความสามารถพิเศษหรือของประทานแต่จะต้องมีความเต็มใจและเป็นตัวของตัวเอง คั้งนั้นเราจึงต้องการที่จะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อเสริมสร้างคริสตจักร

การเทศนา(ข้อ 6)(การเผยพระวจนะ)

การประกาศตามท้องถนน

การเป็นพยานส่วนตัว

การเป็นพยานโดยติดต่อทางจดหมาย

การแจกใบปลิว

การร้องเพลงของคณะนักร้อง

การร้องเพลงเดี่ยว

งานด้านวารสาร

งานรับใช้(ข้อ7)(การปรนนิบัติ)

รับใช้ในสถานเลี้ยงเด็ก

เล่นเปียโน

เล่นดนตรีในคณะ

เล่นละคร

การสอน(ข้อ 7)

ชั้นรวีฯเด็ก

ที่ปรึกษาค่ายคริสตจักร

หุ่นกระบอก

การเตือนสติ(ข้อ 8)(การหนุนใจ)

เชิญเพื่อนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน

มาร่วมกิจกรรมของอนุชน

พุดคุยสนทนากับผู้อื่น

เยี่ยมเยียน

ให้คำแนะนำตามพระคัมภีร์

แก่เพื่อนที่โรงเรียน

การบริจาค(ข้อ 8)

การถวายสิบลด

- จากเงินรายได้ส่วนตัว

- เงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่าย

- จากของกำนัล

ช่วยเหลือด้วยเงินถวาย

- ช่วยมิชชันนารี

- ช่วยกลุ่มอนุชน

- ช่วยรวิวาระศึกษา

การครอบครอง(ข้อ8,11)(การบริหาร)

คณะกรรมการอนุชน

บรรณาธิการวารสาร

ผู้อำนวยการรวีฯเด็ก

การแสดงความเมตตา(ข้อ 8,11)

__ ช่วยเลี้ยงเด็กในกรณีฉุกเฉิน

__ พุดในแง่ดี

__ ชมเชยผู้อื่น

__ ให้อภัย

__ ไม่ติฉินนินทา

__ สุภาพอ่อนโยน

ปรนนิบัติพระเจ้า(ข้อ 11)

__ ไปประชุมอย่างสัตย์ซื่อ

__ นมัสการและสรรเสริญ

__ เชื่อฟัง

__ ทาสี

__ พิมพ์ดีด

__ เก็บกวาดขยะ

มีน้ำใจอภัยสยไมตรี(ข้อ 13)

__ เป็นปฏิคม

__ เชื้อเชิญผู้มาใหม่ร่วม

__ รับประทาน

__ อาหารที่บ้าน

__ โทรศัพทถึงเพื่อน

__ นั่งเป็นเพื่อนกับผู้มาใหม่

__ ในการประชุมนมัสการ

__ ชวนผู้ที่เราไม่ค่อยคุ้นเคย

__ ที่จะสนทนาปราศรัยด้วยกัน

อธิษฐาน(ข้อ 12)

__ อธิษฐานร่วมกับผู้อื่น

-ในการประชุมนมัสการ

-ในการอธิษฐานตามบ้าน

-ในการอธิษฐานแบบลูกโซ่

__ อธิษฐานสำหรับผู้อื่น

-สำหรับครอบครัว,เพื่อน

-สำหรับรายชื่อผู้เสนอให้

-สำหรับผู้นำในคริสตจักร

-สำหรับเพื่อนที่ยังไม่เชื่อ,

ญาติๆ

__ อธิษฐานเพื่อตนเอง

-ที่มีชัยชนะเหนือความบาป

-ที่จะรู้และทำตามน้ำพระทัย
ของพระเจ้า

-ที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีในการ
เป็นคริสเตียน

-ที่จะเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

-ที่จะเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

บทที่ 3 พระกายของพระคริสต์

ละครใบ้

ตัวละคร... ให้ 4 คนออกมาแสดงเป็น มือ ปาก เท้า และสมอง หน้าชั้น

เครื่องใช้... วาดรูปภาพ มือปาก เท้า และรูปสมอง (ศรีษะ)บนกระดาษแผ่นใหญ่ 4 แผ่น

โต๊ะ 1 ตัว พร้อมกับแก้วน้ำใบใหญ่วางบนโต๊ะ

การแสดง...ให้โต๊ะพร้อมกับแก้วน้ำอยู่ด้านขวาของเวทีจัดตัวละครทั้ง 4 โดยให้มืออยู่ใกล้กับแก้วน้ำมากที่สุด ถัดมาก็เป็นเท้า , ปากจากนั้นถึงระยะไว้พอสมควร แล้วจึงเป็นสมอง ละครใบ้

เริ่มต้นต่อไปนี้

สมองแกว่งไกวมือเพื่อจะเรียกจุดสนใจจากคนอื่น คนเหล่านั้นก็มองมาที่สมอง สมองชี้ไปที่แก้วน้ำขณะที่อีกมือหนึ่งก็คลำคอไว้แล้วแสดงอาการหอบ และเปิดปากในลักษณะของคนที่ย้ำน้ำจัด มือ , ปาก และเท้าก็มองดูซึ่งกันและกันด้วยท่าทีที่สงสัยพร้อมกับยกไหล่ไป-มา ทันใดนั้นทั้ง 3 ก็เข้าใจว่าสมองต้องการอะไรจึงกระวีกระวาดที่จะไปหยิบแก้วน้ำ ความตื่นเต้น โกลาหลจึงเกิดขึ้น

ทั้ง 3 จับแก้วน้ำแล้วก็ได้เถียงกัน ทำให้น้ำส่วนใหญ่หกออกจากแก้ว สมองก็ช่วยเข้าไปใกล้เกลี่ยและจัดทุกสิ่งให้เข้ารูปเดิมจากนั้นทั้งสมองก็กลับไปทีเดิมและเริ่มต้นชี้ไปยังแต่ละคนด้วยระมัดระวังพร้อมทั้งเรียกร้องว่าให้แต่ละคนสนใจกับป้ายที่ติดไว้ มือก็สั่นและศรีษะก็ผงกเป็นเชิงรับรู้แล้วก็หยิบแก้วน้ำด้วยความขี้มึนแจ่มใสเสร็จแล้วก็เดินมาหาปากด้วยความหนักแน่นมั่นคงพร้อมกับหยิบยื่นแก้วน้ำให้ ปากก็บรรจงดื่มน้ำช้าๆ เสร็จแล้วทั้ง 3 ก็มองไปที่สมองอย่างใจจดใจจ่อ สมองจึงขี้มึน พยักหน้า แล้วถอนหายใจอย่างโล่งอก แล้วก็เซ็ดปากแสดงถึงการอึมน้ำแล้ว จบละครใบ้

คำถามที่จะนำมาพิจารณา

1.อะไร เกิดขึ้นในละครใบ้? อธิบายโดยใช้ภาษาและคำพูดของท่าน?

2.ละครใบ้นี้ช่วยให้เราเข้าใจ พระธรรม 1 โครินธ์ 12:12 ได้อย่างไร?

3.ตำแหน่งและลำดับที่ตัวละครยืนอยู่มีความสำคัญหรือไม่? ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

4.เราได้เรียนรู้อะไรจากบทละครใบ้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา?

บทที่ 4 บทบาทในครอบครัวของพระเจ้า

บทละคร

น้อง

น้องเป็นนักบาสเก็ตบอลและขณะนี้เขาอยู่ระหว่างการแข่งขันบาสเก็ตบอลของโรงเรียน การแข่งขันครั้งนี้ทางฝ่ายโรงเรียนของเขาชนะคู่ปรับเก่าหลังจากนั้นน้องก็กลับบ้านด้วยความหิวโหยเต็มที่ ในใจของเขาเวลานั้นก็คิดถึงแต่อาหารจานโปรดของเขาที่คุณแม่จะเตรียมไว้สำหรับอาหารเย็น เมื่อน้องเปิดกลับมาถึงบ้านแล้วเขาก็เห็นว่าคุณแม่ของเขากำลังทำความสะอาดอยู่ ส่วนคุณพ่อก็ยุ่งอยู่กับการจัดของเข้าที่ สิ่งเดียวที่น้องคิดได้ในเวลานี้คืออาหาร น้องจึงร้องโวยวายขึ้นว่า “อย่าบอกนะว่าอาหารยังไม่เสร็จ ผมหิวจนตาลายแล้วนะ.....”

คุณแม่

ขณะที่ลูกของท่าน ไปแข่งขันบาสเก็ตบอลนั้นท่านก็ได้พยายามเต็มที่ที่จะทำทุกอย่างให้เสร็จทันเวลาแต่ว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าวันนี้ท่านต้องพาลูกคนเล็กไปหาหมอฟันซึ่งต้องเวลาถึง 2 ชั่วโมงเต็มต่อจากนั้นก็ต้องไปร้านรองเท้า และต้องเสียเวลาอย่างมากบนท้องถนนเพราะรถติดจริงๆ ขณะเมื่อท่าน ไปซื้อกับข้าวที่ตลาดนั้นฝนกลับตกหนักมาก เมื่อกลับมาบ้านก็พบสามีกำลังซ่อมประปาที่รั่วซึ่งขณะนั้นน้ำก็ท่วมห้องครัวอีกด้วย ซึ่งเมื่อกำลังวุ่นวายอยู่นั้น น้องลูกชายของท่านก็กลับมาถึงบ้านพอดี

คุณพ่อ

วันนี้เป็นวันที่ท่านมีธุระยุ่งมาก ท่านไม่สามารถเซ็นสัญญาว่าจ้างเป็นเงินจำนวน 5 ล้านบาทกับลูกค้าของท่านได้ ไม่ว่าท่านจะพยายามแล้วพยายามอีกสักเท่าใดก็ตาม และยังคงมาเปียกฝนด้วยทำให้ท่านอารมณ์ไม่ค่อยจะดีนัก ซ้ำร้ายไปอีกเมื่อท่านกลับมาถึงบ้านน้ำประปาที่รั่วอีก ขณะ

เมื่อภรรยาของท่านมาที่บ้านน้ำก็ได้ท่วมพื้นห้องครัว ท่านและภรรยาได้จัดการซ่อมและเก็บกวาด
ทุกอย่างให้เข้าที่ ในเวลาเดียวกันนั่นเองเป็นเวลาที่น่าจะกลับมาถึงบ้าน

คำถาม

1. มีวิธีการใดบ้างในเชิงปฏิบัติที่จะแสดงความรักและการให้เกียรติต่อคุณพ่อคุณแม่

2. สังคมจะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีสถาบันครอบครัวหลงเหลืออยู่?

3. ความรัก การให้เกียรติ และการเชื่อฟัง ทำหน้าที่ประสานความสัมพันธ์ในครอบครัวให้สนิทแน่น
แฟ้นขึ้นได้อย่างไร?

บทที่ 5 บ้านคือวิมานของเรา

(การประเมินผลตัวเอง)

ขี้เกียจ	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เอื้อเฟื้อ
เก็บตัว	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เปิดเผย
เห็นแก่ได้	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เผื่อแผ่
คือคิง	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เชื่อฟัง
อารมณ์เสีย	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	มีความพอใจ
ไม่เห็นด้วยกับคนอื่น	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เห็นด้วยกับคนอื่น
มอซอ	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เรียบร้อย
ขี้ลืม	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	รอบคอบ
เขินชา	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	เห็นอกเห็นใจ
ตอบโต้	...1 2 3 4 5 6 7 8 9 10.....	ไม่ถือโทษ
ท่านให้คะแนนข้อเหล่านี้บ่อยไปหรือไม่? ทำไม?		

ตามที่ท่านประเมินตัวเอง จากข้อเหล่านี้ นั้น ถ้ายังมีข้อบกพร่องอยู่ให้ท่านคิดถึงข้อบกพร่องเหล่านั้นในคำอธิษฐานแต่ละวันของท่าน ทูลขอพระวิญญูญาณบริสุทธิที่จะช่วยให้ท่านเปลี่ยนจุดบกพร่องให้เป็นจุดที่ดีได้

บทที่ 6 ความสัมพันธ์ที่เจริญเติบโต

กิจกรรม

แจกกระดาษดินสอแก่นักเรียน และให้นักเรียนแต่ละคน เขียนคุณสมบัติที่เขาชื่นชอบมากที่สุด ในตัวผู้ใหญ่ ฟังข้อคิดเห็นเหล่านี้แล้วถามนักเรียนว่ามีคุณสมบัติอันใดบ้างที่เขาพบว่าในตัวคุณพ่อคุณแม่ของเขา

ให้นักเรียนสักคนอ่านพระธรรม โรม 12:1,2 หลังจากนั้นถามคำถามที่ว่า... "พระคัมภีร์ได้พูดอะไรเกี่ยวกับการประพฤติตามอย่างแนวทางและความคลั่งไคล้ของโลกนี้แทนที่จะทำตามพระวาระของพระเจ้า? ใช้เวลาสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดและการสนทนากัน

บทที่ 7 เราไม่ใช่ของโลก

เราจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ได้อย่างไร

การรับใช้	ปัจจัยสี่

บทที่ 8 ความรับผิดชอบในโลก

ยุทธภัณฑ์ของคริสเตียน

อาวุธของโลก

อาวุธของคริสเตียน

การโกหก

ความกลัว

สงคราม

ความเกลียดชัง

ความเย่อหยิ่ง

ความอธรรม (ความชั่ว)

ความโลภ

การนินทา

ความโง่เขลา

ความมึน

บทที่ 9 การนัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ

1. คริสเตียนควรจะนัดเที่ยวกับเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนหรือไม่? อธิบายว่าควรหรือไม่ควรอย่างไร?

2. มีกิจกรรมอะไรในการนัดเที่ยวที่คริสเตียนจะต้องหลีกเลี่ยงอธิบาย?

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

3. บางคนพูดว่า “คู่ที่นัดเที่ยวมีโอกาสที่จะแต่งงานเป็นคู่ชีวิตได้มาก” ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อธิบายว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

บทที่ 10 ความรักคืออะไร

ชนิดของความรักในภาษากรีกมีดังนี้

ฟีเลโอ

ความรักชนิดนี้เป็นความรักอ่อนโยนแบบพี่น้อง มีความเต็มใจที่จะปรนนิบัติ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นที่ชอบพอกัน เป็นความรักที่อยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกที่ได้รับจากอีกฝ่ายหนึ่ง หรือพูดอีกนัยหนึ่ง “ข้าพเจ้าชอบพอท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรักท่าน”

อากาเป

ความรักชนิดนี้เป็นความรักของพระเจ้าซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ความรู้สึกหรือคุณค่าของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับทางเลือกและความตั้งใจแน่วแน่ หรือ พูดได้ว่า “ไม่ว่าท่านจะทำตัวอย่างไร ข้าพเจ้าก็ยังเลือกที่จะรักท่าน” ความรักนี้เป็นความรักที่บริสุทธิ์ ไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นความรักที่ไม่มีสิ่งใดมาเปรียบได้

เอโรส

เป็นความรักที่ร้อนแรงขึ้นอยู่กับเสน่ห์ทางกาย เกี่ยวข้องกับกามารมณ์และคิดถึงตนเองมากกว่าความรักแบบฟีเลโอ หรือพูดได้ว่า “ข้าพเจ้ารักท่านเพราะว่า ท่านสามารถตอบสนองความต้องการของข้าพเจ้าได้”

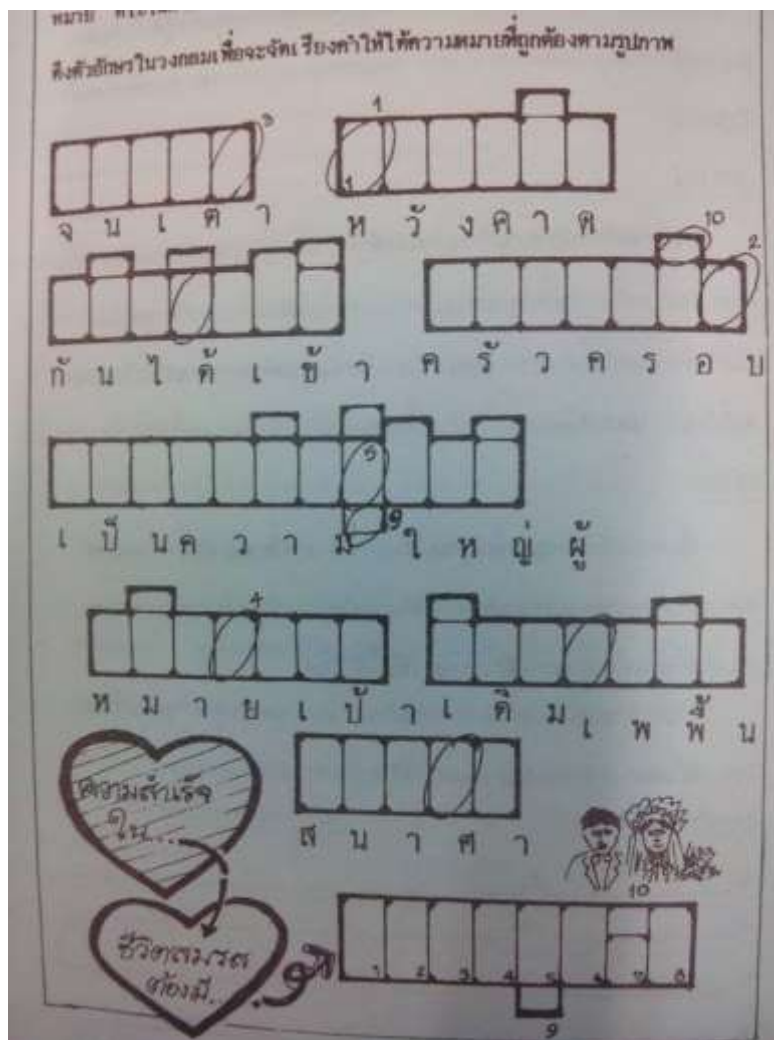
ความรักคืออะไร		อะไรไม่อยู่ในความรัก	
1. _____	2. _____	1. _____	2. _____
3. _____	4. _____	3. _____	4. _____
5. _____	6. _____	5. _____	6. _____
7. _____	8. _____	7. _____	8. _____

บทที่ 11 เตรียมตัวสู่ชีวิตสมรส

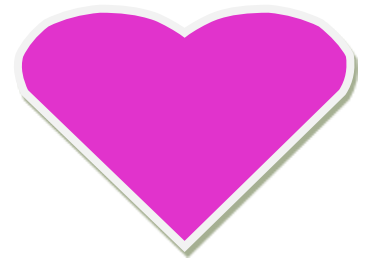
ให้ผู้เรียนเรียบเรียงคำต่างๆ ทั้ง 8 คำข้างล่างนี้ ซึ่งเป็นคำที่มีความหมาย ที่ใช้ในการพิจารณาสำหรับชีวิตสมรส และจากช่องว่างข้างล่างสุด ให้ท่านดึงตัวอักษรในวงกลมเพื่อจะจัดเรียงคำให้ได้ความหมายที่ถูกต้องตามรูปภาพ

จนตา หวังคาด กันได้เข้า ครัวครอบ เป็นความใหญ่ผู้ หมายเป้า เดิมเพิ่น สนาสา
ความสำเร็จในชีวิตสมรสต้องมี

(งานของ Art Work)

บทที่ 12 ทำไมจึงต้องแต่งงาน

วัตถุประสงค์ของการสมรสแบบคริสเตียน

1. _____

(ปฐมกาล 2:18)

2. _____

(มาระโก 10:7-9)

3. _____

(สดุดี 127:3-5)

บทที่ 13 การครองความเป็นโสด

บททดสอบง่ายๆ ว่าท่านจะอยู่เป็นโสดหรือไม่

คำแนะนำ

1. ให้ทำเครื่องหมาย x ในช่องที่เป็นจริง มีคะแนนดังนี้

3 = มาก 2 = พอประมาณ 1 = น้อย 0 = ไม่มีเลย

1. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดใจ พอใจกับการทำงานอาชีพที่เป็นกิจวัตรประจำวัน เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

3 2 1 0

2. ข้าพเจ้าปีติยินดีที่ข้าพเจ้ามีเวลาป็นนิตีพระจ้ามากขึ้นเนื่องจากข้าพเจ้าเป็น โสด

3 2 1 0

3. ข้าพเจ้ายังเป็น โสด และมีได้มีปัญหามากนักในการควบคุมความต้องการทางเพศ

3 2 1 0

4. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับความปรารถนาของอาจารย์เปาโล ที่ท่านอยากให้คนอื่นๆ เป็น โสดเหมือนกับท่าน

5. ข้าพเจ้ารู้เป็น โสด และรู้สึกไม่พอใจกับการแต่งงาน หรือการมีครอบครัว

3 2 1 0

6. แม้ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องอยู่คนเดียวที่ไร ก็รู้สึกไม่สบายใจ รู้สึกกลัวเสียแล้ว

3 2 1 0

7. คนอื่นๆ บอกว่าข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆ กับการที่อยู่เป็น โสด ไม่เคียดร้อใจเหมือนคนอื่น

3 2 1 0

8. ข้าพเจ้าชอบเปิดวิทยุหรือ โทรทัศน์เสียงดังๆ เพื่อเป็นเพื่อนยามอยู่คนเดียว

3 2 1 0

9. ข้าพเจ้าอยู่คนเดียวได้เพราะมีงานกระจุกกระจิกทำผลิตเพลินดี

3 2 1 0

10. ข้าพเจ้าอยู่คนเดียว ก็เลยปลีกตัวจากเพื่อนๆ เสียบ้าง

3 2 1 0

คำตอบ

- 19-30 คะแนน ท่านมีเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างมากทีเดียว ในการเป็น โสค ดังนั้นท่านจงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อความมั่นใจในการอยู่เป็นโสด
- 14-18 คะแนน ท่านอาจไม่ถึงเวลาที่จะคิดแต่งงาน หรืออาจมีแหวเป็นขั้นที เพื่อแผ่นดินของพระเจ้า ถ้ายังไม่มื่อธิษฐาน ขอการทรงนำจากพระเจ้า
- 5-13 คะแนน เมื่อเรียนจบการศึกษา มีอาชีพทำแล้ว ก็รีบแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อจะได้แต่งงานมีครอบครัวเร็วๆ ท่านอยู่คนเดียวไม่ได้แน่ๆ

